

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 48	Utgitt 24 desember	1948
	Innhold.	Side
Skr.	om politivedtekt for Vestre Moland	1077
»	om do. for Flekkefjord	1080
»	om gjennomføring av husleieloven i Alvdal	1087
Reglem.	for regulering av båttrafikken ved Oslo Sjøflyhavn, Fornebu	1087
Skr.	om ny politivedtekt for Frøland	1090
»	om do. for Vegårshei	1092
»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Grue	1095
»	om vedtekter til bygningslovens §§ 47 og 48 for Tromsø	1095
»	om brige i stengjingsvedtekt for utsalgssteder i Fjaler	1097
»	om stengjingsvedtekt for Bømlo	1097
»	om politivedtekt for Dypvåg	1098
Lov	om utdannelse og off. godkjenning av sykepleiere	1100
»	om Norges Postsparebank	1102
»	om veterinærer m. v.	1105
»	om endr. i lov om foranstaltn. mot smittsomme husdyrsjukdommer	1112
»	om do. i skattelov for landet	1113
»	om do. for byene	1114
»	om mellombels tillegg til lovene om militær rettargang	1115
»	om brige i mellombels lov om tillegg til lovene om rettargangsmåten i militære straffesaker	1116
»	om brige i lov om rettargangsmåten i militære straffesaker	1116
»	om do. i lov om brige i militærlovene	1117
»	om forlenget gyldighet av midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	1118
Res.	om endr. av res. om å nytte trål til fangst av sild	1118
»	om do. til fangst av brisling	1118
Lov	om utenriktstjenesten	1118
»	om brige i lov om folkeskolen på landet	1122
»	om endr. i lov om folkeskolen i kjøpstedene	1127
»	om brige i lov om framhaldsskuler	1130
»	om Riksteatret	1133
»	om midlert. endr. i lov om fangst av hval	1134

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

2 desbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om adgang til å holde dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april

2 desbr. 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov om politiet av 13 mars 1936, stadfester Justisdepartementet vedtak av Vestre Moland herredstyre, Aust-Agder fylke, i møter 28 februar og 8 november 1948 om politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig sted (det er alle veger, plasser, brygger eller steder hvor det er alminnelig ferdsel eller som er bestemt for alminnelig ferdsel) eller i umiddelbar nærhet herav må det ikke være oppløp, sammenstimling av folk, skriking, bråk, slagsmål, fornærmelig opptreden, så den offentlige orden blir forstyrret, folk hindret eller ferdseleu hemmet.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted er det forbudt å danse, spille kort, drikke eller by rusdrikk. Likeledes er det forbudt å skyte, brenne av fyrverkeri, dynamitt eller annet sprengstoff, kaste ball, snøball, stein eller annet som kan skade eller hemme ferdseleu.

På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted må en behandle skytevåpen og drive sprengningsarbeid med særskilt aktsomhet.

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og liknende på offentlig sted må en vise tilbørlig forsiktighet. Politiet kan helt eller delvis nekte leik og aking på kjelke, sparkstøtting, ski og liknende på nærmere bestemt offentlig sted.

§ 4. Hester, kuer og annet fe må ikke bindes slik at de kommer inn på offentlig sted, og heller ikke slippes på beiting på slikt innhegnet sted.

Hvis en binder hester eller andre dyr nær offentlig sted, må det være så forsvarlig gjort at de ikke kan slite seg. De må heller ikke kunne nå bort dit.

Olme eller ustyrlige okser eller andre dyr som er farlige for den alminnelige sikkerhet, må ikke gå løse på eller i nærheten av offentlig sted.

§ 5. Hunder som er sinte eller bruker å løpe mot eller bite folk eller husdyr som ferdes på offentlig sted, eller å skremme dem med gjøing eller å løpe etter dem skal eieren eller brukeren holde i band eller la gå med munnkorg.

Ukjente hunder eller hunder som er herreløse eller flakker omkring som de skulle være det, kan politiet (lensmannen) sette inn og bekjentgjøre det ved annonse i blad eller oppslag, dersom hundene ferdes på offentlig sted. Hvis ikke eieren melder seg innen 5 dager og betaler de utgifter som er gått med, kan hunden selges eller avlives.

§ 6. Avfall, spiker, glasskår, flasker, fruktskall og liknende må 2 desbr. aldri kastes på offentlig sted. Skogsavfall, kvist, bar og annet må ikke bli liggende på vegkant, vegskråning eller i veggroft.

§ 7. Det er forbudt å skjære, skrive eller tegne på gjerde eller grind, vegstolper, hus eller mur som vender ut mot offentlig sted. Treplantninger, blomster eller andre ting som skal være til almen nytte eller pryde, må ikke skades på noe vis. Lovlig oppsatte plakater eller bekjentgjørelser må ikke rives ned, flyttes eller tilsløses eller gjøres uleselige. Oppslag kan ikke oppsettes uten politiets tillatelse. Unntatt herfra er oppslag på en eiendom om hva som angår eiendommen, eller de der boende personers næringsvei.

§ 8. På kirkegård må ingen leike eller oppføre seg på en for dette sted upassende måte. Ingen må skade gravstedene, blomster eller gjerde.

§ 9. Offentlige framvisninger, konserter og forestillinger av alle slag — kirkekonserter unntatt — må ikke holdes uten skriftlig tillatelse fra politiet for hver gang. Heller ikke må noen uten skriftlig tillatelse fra politiet som næring holde offentlig dans eller liknende. Tillatelsen gis til en enkelt person, og politiet kan når som helst trekke tillatelsen tilbake. Slike tilstillinger må være slutt klokka 24. Politiet (lensmannen) kan forlenge denne frist, dog ikke lenger enn til klokka 3.

§ 10. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller liknende sammenslutning.

Tillatelsen gis til en enkelt person som den ansvarlige. Slike sammenkomster skal være slutt klokka 24. Politiet (lensmannen) kan forlenge denne frist, dog ikke lenger enn til klokka 3.

Som vilkår for tillatelsen kan politiet

- kreve at det på møtestedet så lenge sammenkomsten varer, er til stede ordensvern som er godkjent av politiet,
- kreve passende betaling til ekstrapolitioppsyn på og utenfor møtestedet. Forskottsbetaling kan kreves.

Offentlig kunngjøring er forbudt før tillatelsen er gitt. En gitt tillatelse kan politiet når som helst ta tilbake.

Ordensvernet har som plikt å se etter at alt går ordentlig og fredelig for seg. Politiet kan kreve hjelp av ordensvernet f. eks. ved arrestasjoner på eller ved møtestedet.

§ 11. For tillatelse etter § 9 må det betales en avgift til herredskassen på 5—20 % av bruttoinntekten fraregnet avgift til staten, etter politiets (lensmannens) avgjørelse. Bygdens egne lag og til-

2 desbr. stillinger som blir holdt for veldedige formål, er fritatt for avgift. Avgift kan ettergis av formannskapet.

§ 12. På offentlige sammenkomster av alle slag må ingen vise usømmelig oppførsel eller gjøre noe som kan forstyrre eller være til skade for sammenkomsten. Fulle folk og de som oppfører seg usømmelig, skal bortvises. De som arrangerer sammenkomster, har plikt til å sørge for ro og orden.

§ 13. Det er forbudt å selge tobakk i noen form til barn under 15 år. Mot datert skriftlig fullmakt fra foreldre eller andre foresatte kan barn under 15 år få lov til å kjøpe tobakk, når mengden er oppgitt.

Likeledes er det forbudt å kjøpe tobakk i noen form til bruk for eller etter oppfordring fra barn under 15 år, samt å overlate barn tobakk som gave, lån, i bytte eller som vederlag for arbeid eller personlige tjenester.

Tjenestemenn i politiet kan ta fra barn under 15 år tobakk, pipe, munnstykke eller liknende redskap som barnet bruker til tobakksrøking på offentlig sted eller i lags- og forsamlingshus. Disse ting skal gis til barnets foreldre eller foresatte, som samtidig får melding om det som er gjort.

§ 14. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter § 339 nr. 2 i straffeloven, hvis ikke strengere straffevedtak blir å benytte.

§ 15. Denne vedtekt tar til å gjelde 1 måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet. Fra samme tid bortfaller tobakksvedtekt, stadfestet 28 april 1930, og vedtekt om sammenkomst med dans, stadfestet 6 januar 1938.

3 desbr. **Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å holde dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfester Justisdepartementet vedtak av Flekkefjord bystyre i møter 30 mai 1947 og 28 september 1948 om ny politivedtekt for byen.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Ved offentlig sted forstås i denne vedtekt enhver veg, gate, sti, torg, park, brygge, kai, bru, almenning, plass, strand eller tomt som er bestemt til almen ferdsel eller brukes slik.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted må oppløp eller sammenstimling ikke finne sted slik at ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 3. Barn under 15 år må ikke ferdes på offentlig sted på egen hånd etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller etter kl. 22 i sommerhalvåret.

§ 4. Alle må straks rette seg etter pålegg, tegn eller signal som politiet i det enkelte tilfelle gir for å holde orden og regulere ferdsele.

§ 5. Når folk samles ved inngang til billettutsalg, forlystelsessteder, butikker eller liknende, skal de ordne seg i køer og rette seg etter tilvisning fra politiet.

Opptog, friluftsmøter og liknende skal senest dagen før meldes skriftlig til politiet, som kan forby tilstillingen når ordensomsyn krever det. Meldingen skal inneholde navn og adresse på den ansvarlige.

§ 6. Uten politiløyve, som må innhentes i god tid på forhånd, er det forbudt på eller utover offentlig sted:

1. å dele ut eller spre aviser, brosjyrer, annonser, plakater og liknende eller stille til gående eller kjørende reklame,
2. å synge, musisere, bruke høytaler, gi oppvisning eller framvisning av noe slag.

§ 7. Oppslag og kunngjøringer kan bare settes opp etter løyve fra politiet og på tavler eller andre innretninger som er bestemt til det eller på steder som blir anvist av politiet. Unntatt herfra er oppslag på en eiendom om hva som vedrører eiendommen eller de der boende personers næringsvei.

Lovlig oppslag må ikke av uvedkommende rives ned eller på annen måte skades.

§ 8. Det er forbudt å nyte eller forsøke å nyte rusdrikk på eller ut mot offentlig sted, i offentlig toalett, på åpen mark eller i åpent portrom eller gårdsrom som støter til offentlig sted. Det samme gjelder i åpen båt og på båtsdekk ved kai eller på havn.

På slike steder som foran er nevnt er det også forbudt å spille kort.

§ 9. Politiet kan forby bading i det fri hvor hensynet til orden på offentlig sted tilsier det.

§ 10. Uten løyve fra politiet er det på eller ut mot offentlig sted forbudt å brenne av fyrverkeri, krutt eller eksploderende ting av noe slag.

Mineringsarbeid på eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted skal på forhånd meldes til politiet, hvis pålegg må etterkommes.

Utenfor skytterlagets bane må ingen gå med ladd skytevåpen uten særlig hjemmel.

§ 11. På eller ut mot offentlig sted er det forbudt å kaste stein, kasteknall, snøball og liknende, skyte med bue, sprettert eller

3 desbr. liknende, skvette vann, søle til eller på annen måte være til ulempe for vegfarende.

§ 12. Når motorskøyter eller andre fartøyer ligger ved kai eller brygge er det ved nattetid forbudt å ha motoren i gang uten at dette er strengt nødvendig. Lensing med motoren må i alminnelighet ikke foregå ved nattetid.

§ 13. Politiet kan forby kjøring på ski, kjelke, skøyter, sparkstøtting eller annet redskap og all slags leik og spill på nærmere angitt offentlig sted.

§ 14. Markiser, skilt, oppslag, flaggstenger og liknende som vender mot offentlig sted, skal være forsvarlig fastgjort. Markiser skal ha en minste fri høyde over fortau på 2,20 m. De kan stikke inntil 2 meter ut fra husvegg, men aldri lenger enn at det mellom ytterkant av markisen og fortau blir en minste fri avstand på 0,5 m. Sidestykker tillates ikke anbrakt.

Politiet kan dispensere fra forskriftene om framspring og sidestykker.

§ 15. Skilt eller ting som brukes som skilt, eller reklame, utstillingskasser, automater og liknende med lavere underkant enn 2,5 m fra grunnen, må ikke stikke mer enn 0,25 m ut fra husveggen. Skilt eller liknende som har høyere underkant enn foran nevnt, kan stikke opp til 1 m ut fra veggen. Har fortauet mindre bredde enn 1 m, trengs politiløyve til å sette opp slike ting.

Politiet kan i enkelte tilfelle gjøre unntak fra disse forskrifter.

Skilt eller ting som blir brukt som skilt eller reklame må ikke settes på stolper, trær og liknende utover offentlig sted uten med politiets forhåndsløyve.

§ 16. Vinduer, lemmer og liknende på hus som ligger umiddelbart mot offentlig sted må ikke springe lenger fram enn 30 cm når de er åpne, hvis høyden over grunnen er mindre enn 2,20 m fra underkant.

§ 17. Politiet kan påby skåret bort grener som stikker fram på offentlig sted og er til hinder for trafikken der.

§ 18. Til gjerde mot offentlig sted må ikke nyttes piggetråd, pigger, glass, blikk eller liknende. Oppe på gjerder som er minst 1,5 m høye kan dog slike ting nyttes.

§ 19. Arbeid på eller ved offentlig sted som kan være til hinder for trafikken, skal i god tid på forhånd meldes til politiet. Grøfter skal forsvarlig sperres og etter skumringen skal det være tilstrekkelig med tente lykter ved grøfter, sperringer, jordhauger og liknende. Politiet avgjør om sperring ellers trengs eller om andre råd-gjerder er nødvendig.

Alt arbeid i gate må utføres slik at det minst mulig hindrer

trafikken. Etter utført arbeid skal gatedekket settes i fullgod stand. 3 desbr. Blir dette ikke gjort, kan byingeniøren etter samråd med politiet la utføre det nødvendige på den ansvarliges kostnad.

§ 20. Bygningsarbeid som kan føre til fare for trafikken på offentlig sted skal i god tid på forhånd meldes til politiet, som kan påby gjerde, skvettsskjerm, ekstra fortau eller andre rådgjerdet til sikring av trafikken.

Ved reparasjon av tak og takrenner, oppussing av hus og liknende skal det settes opp tydelige avvisere til varsel for dem som ferdes på offentlig sted.

§ 21. Blomsterpotter eller andre ting må ikke settes på åpne altaner, i åpne vinduer eller liknende rett ut mot offentlig sted uten at de er fastgjort eller på annen måte sikret mot å falle ut.

Huseiere eller gårdstyrere plikter å føre nøye tilsyn med at løse taksteiner, takrenner, spir, altaner, gesimser og liknende på hus ut mot offentlig sted fjernes eller settes i forsvarlig stand og skal sørge for å sette opp avvisere når det er fare for snø- eller isras. Rasfarlig snø og is skal snarest mulig fjernes fra taket.

§ 22. På offentlig sted er det forbudt å legge eller kaste glass, spiker, fruktskall eller annet som kan være farlig eller skadelig for vegfarende og kjøretøy eller som skjemma ut stedet.

§ 23. Stoppekraner framfor huslinje skal ikke rake opp over fortauets flate.

Lysgrav og liknende som stikker fram på offentlig sted, skal i høyde med fortauet være dekket med fortausglass.

Kjellerhals som rekker fram på offentlig sted, skal være dekket med lemmer i høyde med fortauet, hvis de ikke har rekkverk på sidene.

§ 24. Straks føret blir glatt, skal eier eller styrer av hus eller grunn som støter til offentlig sted sørge for å strø fortau med sand eller ren aske.

§ 25. Før politiet har gitt løyve og byingeniøren har merket opp farlige steder, må ingen gå på skøyter eller ferdes på islagt sjø eller vann.

De som driver isskjæring, skal merke råkene forsvarlig.

§ 26. Det er forbudt å la hester eller krøtter gå løse på offentlig sted. De kan drives i flokk under forsvarlig oppsyn av voksne folk. Ellers må de leies.

Fjørfe må enten være i bur eller forsvarlig inngjerdet.

Dyr må ikke føres på offentlig sted uten fra førpose eller sekk festet over hodet.

Uten skriftlig forhåndsløyve fra politiet, må ikke personer under 16 år føre eller kjøre hest.

3 desbr. § 27. Når hunder er biske eller har tilbøyelighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø mot dem eller fare mot dem, skal eieren eller besitteren etter politiets nærmere bestemmelse holde hunden bundet eller forsynt med forsvarlig munnkorg. Det samme gjelder hunder som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner kan være farlige.

§ 28. Det er forbudt på offentlig sted:

1. å la tisper ferdes ute i løpetida,
2. å la hund gå løs fra kl. 23 til kl. 7 uten følge,
3. å la hund gå løs i offentlig parkanlegg fra 1 april til 1 oktober,
4. å la hund gå løs uten halsband med eierens navn og adresse,
5. å erte hund eller hisse den på mennesker og dyr eller la være å holde sin hund tilbake når den anfaller noen.

§ 29. Hund som går løs i strid med forskriftene i §§ 27 og 28, kan politiet ta vare på. Hvis ikke eieren innen 2 dager etter at han personlig er blitt varslet eller etter 1 gangs kunngjøring i de vanlige lokalaviser har hentet hunden, kan politiet selge eller avlive den. Eieren bærer utgiftene etter denne paragraf.

§ 30. Det er forbudt å skade eller skjemme ting som er bestemt til almen nytte eller pryð, som statuer, springvann, lyktesolper, benker, rekkverk eller liknende. Det samme gjelder mur, plankeverk, gjerde, port, hus eller liknende som vender mot offentlig sted.

Det er også forbudt å flytte eller ta bort benker, papirkorger eller andre ting som er satt på eller ved offentlig sted til alment bruk.

§ 31. Det er forbudt å klatre opp i lysmaster og telefonstolper på offentlig sted, tenne eller slukke gatelykter, slukke lykter ved grøfter (§ 19, 1. ledd) m. v., eller i utrensmål å røre ved brannsignalapparat.

§ 32. Det er forbudt å skade trær og busker på offentlig sted ved å klatre opp i dem, brette av greiner, skjære i dem eller liknende. Det er likeledes forbudt å plukke, ta bort eller skade frukter eller blomster eller planter som finnes i offentlig anlegg.

§ 33. I park eller offentlig beplantet anlegg er all ferdsel med kjøretøy forbudt. På disse steder er det likeledes forbudt å gå på plener eller plantninger.

§ 34. På kirkegårder er det forbudt å leke eller å foreta annet som ikke sommer seg der. Løse hunder må ikke tas med eller slippes inn på kirkegårder.

Det er forbudt å klyve på eller over kirkegårdsgjerde.

§ 35. Den som eier hus eller grunn til offentlig sted plikter å holde fortau, rennestein, rister og mulig grøft rein for avfall og gress. Det samme gjelder kjørebane ut til midten av foranliggende gate og på torg eller plass 6 m fra eiendommen. Eiene av kiosk,

pølsebu og liknende plikter å holde plassen omkring denne rein i en 3 desbr. avstand av inntil 6 m.

Gata skal feies hver onsdag og lørdag innen kl. 20. Er disse dager helligdager, feies dagen før.

Unntatt fra disse bestemmelser er åpne plasser, Brugt., Elvegt. og Kirkegt. som holdes reine av kommunen.

§ 36. I tørrvær uten frost skal det før feiing sprøytes vann så det ikke støver. Oppsop, søppel og fast skitt må straks fjernes.

Kloakksluk må holdes åpne. Særlig gjelder dette ved løvfall og i tøvær etter snøfall.

Deksel over rennesteinen kan bare legges med samtykke fra byingeniøren og slik at vannløp ikke stenges.

§ 37. Etter snøfall og takras skal eier av hus eller grunn til offentlig sted, straks rydde fortau og rennestein for snø og is.

Under tøvær skal mulig snø og is på fortau straks hogges opp og rennestein holdes åpen.

Fortau skal til enhver tid holdes plant og jevnt.

Disse bestemmelser gjelder for alle huseiere og eiere av grunn til offentlig sted, også de som er unntatt i § 35, siste ledd.

§ 38. Det er forbudt å spytte på fortau eller late vannet på offentlig sted.

§ 39. Skittenvann må ikke tømmes på offentlig sted og avløp fra gårdsrom, stall eller liknende må ikke føres ut der.

§ 40. Klær, tepper, matter og liknende må ikke henges på gjerde eller rekkverk like til offentlig sted. Slike ting må heller ikke luftes eller bankes på offentlig sted eller fra vindu, altan osv. som ligger like over.

§ 41. Kjøretøyer eller andre ting må ikke vaskes i kjørebane eller på fortauet.

§ 42. Til kjøring av gjødsel, unntatt husdyrgjødsel, eller andre illeluktende ting, må bare nyttes tette og tillukkede kjøreredskaper. De må ikke fylles så meget at de renner over. Det er forbudt å stanse med gjødsellass uten tvingende grunn. Helserådet kan fastsette nærmere tider for gjødseltransport.

§ 43. Avfall, bønn og liknende må bare tømmes på steder som helserådet bestemmer.

§ 44. For å gi konserter, dramatiske og andre offentlige forestillinger eller framsyninger av alle slag, kreves politiløyve. Heller ikke må noen uten løyve fra politiet holde skytebane, ringkasting eller liknende eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell eller liknende.

Tilstillinger med dans eller andre tilstillinger av utelukkende eller overveiende selskapielg eller underholdende art må ikke holdes

3 desbr. uten løyve fra politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller liknende sammenslutning.

§ 45. Tilstellinger, framsyninger eller liknende som er nevnt i dette kapitel, må bare holdes i lokaler eller på plasser som politiet har godkjent.

Politiet fastsetter i samråd med brannsjefen hvor mange deltakere lokalet kan ta etter tilstillingens art.

§ 46. Alle som holder tilstellinger m. v. som nevnt, skal etterkomme pålegg fra politi og brannsjef om orden og sikkerhet, og sørge for at det ikke blir synt fram eller skjer noe usømmelig.

Blir det holdt tilstellinger m. v. uten løyve eller uten at pålegg er etterkommet, kan politiet når som helst avbryte framsyningen eller tilstillingen.

§ 47. Til framsyninger, tilstellinger eller liknende er det ikke adgang for berusede folk eller personer som av andre grunner kan sjenere publikum.

§ 48. Framsyninger, tilstellinger eller liknende må ikke holdes i tida mellom kl. 24 og kl. 6. Politiet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak herfra.

§ 49. For de framsyninger, tilstellinger m. v. som er nevnt i § 44, 1. ledd, skal det til bykassa betales en avgift fra kr. 2 til kr. 100 pr. dag eller pr. framsyning etter politiets nærmere avgjerd. I særskilte tilfelle kan politiet fritta for avgift. Avgiften skal betales på forskudd eller straks etter tilstillingens slutt — alt etter som politiet bestemmer.

Til kontroll av inntekter ved tilstellinger m. v. som er nevnt i dette kapitel, kan politiet kreve regnskap eller andre opplysninger som anses nødvendige.

§ 50. På offentlig sted er det forbudt uten løyve fra politiet å søke erverv ved å tilby publikum sin tjeneste f. eks. som bybud, skopusser eller avisselger.

§ 51. Den som vil drive næring ved å låne ut summer på opp til kr. 80 mot håndfått pant, eller ved å kjøpe løsøre for opptil nevnte pengesum mot gjenløsningsrett, må ha politiløyve. Han må føre en av politiet godkjent protokoll med fortegnelse over alle lån og kjøp, navn på selger og låntaker, og lånets eller kjøpesummens størrelse, hva slags ting det gjelder og når lånet forfaller.

§ 52. Formannskapet kan bestemme avgift for løyve etter §§ 50 og 51.

Politiets bevilling gis bare for ett år ad gangen og kan når som helst kalles tilbake.

§ 53. Det er forbudt å selge tobakk til barn under 15 år. Disse 3 desbr. kan dog få kjøpe tobakk når de har med seg en datert og underskrevet seddel på et bestemt kvantum fra foreldre eller andre foresatte.

Det er forbudt å kjøpe tobakk til barn under 15 år eller overlate dem tobakk som gave, lån, bytte eller godtgjørelse.

Barn under 15 år kan av politiets tjenestemenn fratas tobakk i hvilken som helst form, tobakkepipe, munnstykke eller annet røyke-redskap som barnet bruker til tobakksrøyking på offentlig sted.

§ 54. Dersom noen ikke gjør sin plikt etter denne vedtekt, kan politiet — hvor det ikke påligger byingeniøren (§ 19), sørge for at det som er nødvendig blir gjort for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe.

Politiet kan også hindre eller stanse handlinger som er forbudt etter denne vedtekt eller rydde av vegen ulemper som kommer av at noen har forbrutt seg mot vedtekten.

Kostnaden med dette skal bæres av den som har voldt forsømmelsen eller foretatt handlingen.

§ 55. Overtredelse av denne vedtekt eller av påbud som er gitt med hjemmel i vedtekten, straffes etter straffelovens § 339, nr. 2 hvis den ikke går inn under strengere straffebud.

§ 56. Denne vedtekt trer i kraft en måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet.

Fra samme tidspunkt oppheves politivedtekten for Flekkefjord stadfestet ved kongelig resolusjon av 18 juni 1895 med senere forandringer og tillegg.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

6 desbr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtaket av kommunestyret i Alvdal herred, Hedmark fylke, 27 august 1948 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Alvdal kommune.

Reglement for regulering av båttrafikken ved 7 desbr.
Oslo Sjøflyhavn, Fornebu.

I medhold av lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8, § 8 b godkjenner Havnedirektøren herved vedtak av Oslo havnestyre 6 juli 1948 og Bærum havnestyre 2 desember 1948 om reglement for regulering av båttrafikken ved Oslo Sjøflyhavn, Fornebu, således:

I den tid av året da flyging ved Oslo Sjøflyhavn, Fornebu, foregår og for øvrig når sjøflyhavnen anløpes av fly gjelder følgende bestemmelser:

7 desbr. 1. Det er til enhver tid forbudt for alle båter og fartøyer å trafikere området som ligger innenfor (vestenfor) følgende linjer: Rolfstangen—Rolfssflu (rød stake)—Lagmannsholmen.

2. Når sjøflyging pågår er det, med de unntak som er nevnt under punkt 4, forbudt for båter og fartøyer å trafikere nedennevnte område som er å betrakte som start- og landingsfelt for sjøfly:

Området er begrenset av følgende linjer:

I nord: Svartskjær—Killingholmen flu (rød/sort stake).

I øst: Killingholmen flu (rød/sort stake)—Nesodden fyrlykt.

I sør: Dyna fyr—Geitholmen.

I vest:

a. Nord-sør-linje mellom Rolfssflu og linjen Dyna fyr—Geitholmen. (Rolfssflu overrett med Svartskjær) og

b. 200 meter fra strandlinjen mellom Lagmannsholmen og Svartskjær.

3. Småfartøyer og båter som trafikerer vestenfor Killingholmen når sjøflyging pågår skal holde så nær Killingholmen flu (rød/sort stake) som mulig uten derved å utsette andre fartøyer eller båter for fare av noen art.

4. Trafikk med større fartøyer, slep og liknende skal i alminnelighet ikke være bundet av ovenstående bestemmelser som beskrevet under punkt 2 og 3, men er ikke fritatt fra å vise den nødvendige aktsomhet og (hvis anropt av patruljebåten) følge de pålegg og instruksjoner som denne måtte gi.

5. Små fartøyer og båter som i visse tilfelle ønsker å krysse start- og landingsfeltet (se punkt 2) når sjøflyging pågår, skal på forhånd ha innhentet tillatelse fra patruljebåten.

6. Fiske innen start- og landingsfeltet (se punkt 2) må ikke foregå uten at det på forhånd er innhentet tillatelse fra patruljebåten eller landstasjonen.

7. Når sjøflyging pågår må alle fartøyer og båter holde seg i en avstand av minst 250 meter fra patruljebåten, selv om denne befinner seg utenfor de fastlagte felt.

8. Alle fartøyer og båter skal holde seg i en avstand av minst 50 meter fra stilleliggende, forankrede eller fortøyde fly, samt under passering anvende sakte fart.

9. Det henstilles til alle fartøyer og båter som befinner seg i nærheten av avgangs- og landingsfeltet å holde godt øye med patruljebåten. De pålegg som dennes fører gir i egenskap av havnebetjent innen sjøflyhavnområdet, må nøye følges.

10. Regattaer og liknende i Lysakerfjorden må ikke avholdes uten tillatelse. Søknad om slik tillatelse innsendes til Distriktssjefen Oslo lufthavn, Fornebu.

11. Patruljebåten, som er lett kjennelig ved sine påmalte gule og sorte felter på skroget, vil avpatruljere de forbudte områder når sjøflyging pågår og ellers når forholdene tilsier det, og vil herunder:

- a. om dagen: føre et signallflagg eller en kule eller ballong med sorte og gule felter,
- b. om natten: påkalle oppmerksomheten ved lyskaster,
- c. om dagen og om natten: påkalle oppmerksomheten ved bruk av en kraftig sirene eller grønne og røde optiske signaler.

12. Lyssignaler og deres betydning.

Følgende lyssignaler vil bli gitt av patruljebåten til båter og fartøyer på eller i nærheten av feltet:

Fast rødt lys:	Stopp øyeblikkelig og vent.
Blinkende rødt lys:	Forbudt område. Gå utenom start- og landingsfeltet.
	Returner til utsiden av start- og landingsfeltet.
Fast grønt lys:	Klart. Fortsett som De stevner.
Blinkende grønt lys:	Feltet er klart. De kan nærme Dem.
Merk:	Pyrotekniske signaler er kun beregnet som signaler til luftfartøyer.

13. Fartøyer eller båter kan påkalle patruljebåtens oppmerksomhet ved:

- a. Lydsignaler eller lyssignaler.
- b. Vifting med armene, flagg eller lignende.
- c. Påfallende manøver kloss i start- og landingsfeltet.

14. Eventuelle henvendelser til patruljebåten kan rettes direkte til denne eller pr. telefon 44 78 93 til «Tårnet», Fornebu.

Faste signaler fra stasjonen i land.

15. a. Når sjøflyging pågår, og ovennevnte start- og landingsfelt er sperret for trafikk i samsvar med disse bestemmelser, vil en kule eller ballong med gule og sorte felter være heist på signalmasten i sjøflyhavnen.

16. Patruljebåtens fører har myndighet og plikter som havnebetjent innen sjøflyhavnen og de nærmest omliggende farvann.

Den som innen dette område ikke etterkommer pålegg og direktiver fra patruljebåtens fører eller iakttar bestemmelsene i dette reglement, straffes med bøter og blir ansvarlig for eventuell skade.

17. Dette reglement gjelder fra 1 januar 1949 og inntil videre.

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet. 7 desbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dra-

7 desbr. matiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13 mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Froland herredstyre, Aust-Agder fylke, i møter 15 mars og 22 november 1948 om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig sted (det er alle veger, plasser, brygger eller andre steder hvor det er alminnelig ferdsel eller som er bestemt for alminnelig ferdsel) eller i umiddelbar nærhet herav, må det ikke være oppløp, sammenstimling av folk, skriking, bråk, slagsmål, fornærmelig opptreden, så den offentlige orden blir forstyrret, folk hindret eller ferdselen hemmet.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted er det forbudt å danse, spille kort, drikke eller by rusdrikk. Likeeins er det forbudt å skyte, brenne av fyrverkeri, dynamitt eller annet sprengstoff, kaste ball, snøball, stein eller annet som kan skade eller hemme ferdselen. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted må man behandle skytevåpen og drive sprengningsarbeid med særskilt aktsomhet.

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og lignende på offentlig sted må man vise tilbørlig forsiktighet. Politiet kan helt eller delvis nekte leik og aking på kjelke, sparkstøtting, ski og lignende på nærmere bestemt offentlig sted.

§ 4. Hester, kuer og annet fe må ikke bindes slik at de kommer inn på offentlig sted og heller ikke slippes på beiting på innhegnet veg. Hvis man binder hester eller andre dyr nær offentlig sted, må det være så forsvarlig gjort at de ikke kan slite seg. De må heller ikke kunne nå bort dit.

Olme eller ustyrlige okser eller andre dyr som er farlige for den alminnelige sikkerhet, må ikke gå løse på eller i nærheten av offentlig sted.

§ 5. Hunder som er sinte eller bruker løpe mot eller bite folk eller husdyr som ferdes på offentlig sted, eller å skremme dem med gjøing eller med å løpe etter dem, skal eieren eller brukeren holde i band eller la gå med munnkorg.

Ukjente hunder eller hunder som er herreløse eller flakker omkring som de skulle være det, kan politiet (lensmannen) sette inn, dersom hunden ferdes på offentlig sted og bekjentgjøre det ved annonse i blad eller oppslag. Hvis ikke eieren melder seg innen 5 dager og betaler de utgifter som er gått med, kan hunden selges eller avlives.

§ 6. Avfall, spiker, glasskår, flasker, fruktskall og lignende 7 desbr. må aldri kastes på offentlig sted. Skogsavfall, kvist, bar og annet må ikke bli liggende på vegkant, vegskråning eller i veggroft.

§ 7. Det er forbudt å skjære, skrive eller tegne på gjerde eller grind, vegstolper, hus eller mur som vender ut mot offentlig sted. Treplantninger, blomster eller andre ting som skal være til almen nytte eller pryd, må ikke skades på noe vis.

Plakater eller bekjentgjørelser må ikke offentlig settes opp uten etter tillatelse av politiet, unntatt oppslag på en eiendom om hva som angår eiendommen eller de der boende personers næringsvei.

Lovlig oppsatte plakater eller bekjentgjørelser må ikke rives ned, flyttes eller tilsoles eller gjøres uleselige.

§ 8. På kirkegård må ingen leike eller oppføre seg på en måte som er upassende for et sådant sted. Ingen må skade gravstedene, blomster eller gjerde.

§ 9. Offentlige framvisninger, konserter og forestillinger av alle slag — kirkekonserter unntatt — må ikke holdes uten skriftlig tillatelse fra politiet for hver gang. Heller ikke må noen uten skriftlig tillatelse fra politiet som næring holde offentlig dans eller lignende. Tillatelsen blir gitt til en enkelt person og politiet kan når som helst trekke tillatelsen tilbake. Slike tilstillinger må være slutt klokken 1.

§ 10. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning.

Tillatelsen gis til en enkelt person som den ansvarlige. Som vilkår for tillatelsen kan politiet:

- fastsette avgrensning til visse dager eller visse tider av døgnet, likevel ikke lenger enn klokken 3,
- kreve at det på møtestedet så lenge sammenkomsten varer er til stede ordensvern som er godkjent av politiet,
- kreve passende betaling til ekstra politioppsyn på og utenfor møtestedet. Forskuddsbetaling kan kreves.

Offentlig kunngjøring er forbudt før tillatelsen er gitt. En gitt tillatelse kan politiet når som helst ta tilbake.

Ordensvernet har som plikt å se etter at alt går ordentlig og fredelig for seg. Politiet kan kreve hjelp av ordensvernet f. eks. ved arrestasjoner på eller ved møtestedet.

§ 11. For tillatelse etter § 9 skal betales avgift til herredskassen på 5—20 % av bruttoinntekten fraregnet avgift til staten, etter politiets (lensmannens) avgjørelse. Bygdenes egne lag er fritatt for

7 desbr. avgift, likeledes tilstøttingar som blir holdt for veldedige formål. Avgift kan ettergis av formannskapet.

§ 12. På offentlege forestillingar og sammenkomster av alle slag må ingen vise usømmelig oppførsel eller gjøre noe som kan forstyrre eller være til skade for sammenkomsten m. v. Fulle folk og de som oppfører seg usømmelig, skal bortvises.

De som arrangerer sammenkomsten, har plikt til å sørge for ro og orden.

§ 13. Det er forbudt å selge eller gi tobakk i noen form til barn under 15 år. Mot datert skriftlig fullmakt fra foreldre eller andre foresatte kan barn under 15 år få kjøpe tobakk når mengden er oppgitt.

§ 14. Overtredelse av denne vedtekt kan straffes etter § 339 nr. 2 i straffeloven, hvis ikke strengere straffevedtak blir å nytte.

§ 15. Denne vedtekt tar til å gjelde 1 måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet. Fra samme tid bortfaller den politivedtekt som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 26 februar 1896.

7 desbr. Skriv frå Justis- og politidepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dramatiska og andre offentlege fyrstellingar m. v., lov av 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga, jfr. § 27 i lov av 13 mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Vegårshei heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 19 februar og 25 november 1948 om ny politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På offentleg stad (det er alle vegar, plassar, bryggjer eller tilgjenge der det er ålmenn ferdsle eller som er etla til ålmenn ferdsle) eller innåt desse stadene, må det ikkje finnast opplau, samanstiming av folk, skriking, ståk, slagsmål, uvyrda åtferd, så den offentlege orden vert skipla, folk hindra eller ferdsla meinke.

§ 2. På eller innåt offentleg stad er det forbode å danse, spele kort, drikke eller by rusdrykk. Likeeins er det forbode å skyte, brenne av fyrverk, dynamitt eller anna sprengto, kaste ball, snøball, stein eller anna som kan skade eller meinke ferdsla. På eller innåt offentleg stad må ein handsame skytevåpen og drive sprengningsarbeid med sers varsemd:

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og liknande på offentleg stad må ein syne turvande varsemd. Politiet kan heilt eller

delvis nekte leik og skreiding på ski, kjelkar, sparkstøtting eller 7 desbr. liknande på nerare fastsett offentleg stad.

§ 4. Hestar, kyr og anna fe må ikkje tiorast slik at dei kjem inn på offentleg stad og heller ikkje sleppast til beiting på innhegna veg. Bind ein hestar eller andre dyr ner offentleg stad, må det vera så forsvarleg gjort at dei ikkje kan slite seg. Dei må heller ikkje nå burt dit. Olme eller ustyrlege oksar eller andre dyr som er fårlege for den ålmenne trygd, må ikkje gå lause på eller i nerleiken av offentleg stad.

§ 5. Hundar som er sinte eller brukar fara mot eller bita folk eller husdyr som ferdast på offentleg stad eller å skrema dei med gøyng eller med å renna etter dei, skal eigaren eller brukaren halde i band eller lata gå med munnkorg. Ukjende hundar og hundar som er herrelause eller som flakkar omkring som dei skulle vera det, kan politiet (lensmannen) setja inn dersom hundane ferdast på offentleg stad og gjera det kjend med lysing i blad eller oppslag. Melder ikkje eigaren seg innen 5 dagar og legg dei utgifter som har gått med, kan hunden selgjast eller avlivast.

§ 6. Avfall, spiker, glasbrot, flasker, fruktskal og liknande må aldri verta kasta på offentleg stad. Skogsavfall, kvist, bar og anna må ikkje verta liggjande på vegkant, vegskråning eller i veggroft.

§ 7. Det er forbode å skjera, skriva eller teikna på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur som vender ut mot offentleg stad. Treplantingar, blommar, eller andre ting som skal vera til ålmenn nytte eller pryd, må ikkje skadast på noko vis. Lovleg oppsette plakatar eller kunngjeringar må ikkje rivast ned, flyttast, sulkast til eller gjerast uleselege.

§ 8. På kyrkjegard må ingen leika eller bruka åtferd som ikkje høver på såvoren stad. Ingen må gjera skade på gravstader, blommar eller gjerde.

§ 9. Offentlege framsyningar, konsertar og førestellingar av alle slag — kyrkjekonsertar unnanteke — må ikkje haldast utan skriftleg løyve frå politiet for kvar gong. Heller ikkje må nokon utan skriftleg løyve frå politiet som næring halde offentleg dans eller liknande. Løyvet vert gjeve til ein einskild person, og politiet kan når som helst ta løyvet attende. Slike tilstellingar må vera slutt kl. 3.

§ 10. Utan løyve frå politiet må ingen halde samkome med dans eller onnor samkome av berre eller for størsteparten selskapeleg eller underhaldande art, dersom det er ålment tilgjenge eller tilgjenge for lagslemer eller liknande. Løyvet vert gjeve til ein einskild person som den ansvarlege. Som vilkår for løyvet kan politiet:

- 7 desbr. A. Fastsetja avgrensingar til visse dagar eller visse tider av døgeret, likevel ikkje lenger enn til kl. 3.
- B. Krevja at det på møtestaden så lenge samkoma varar, er tilstades ordensvern som er godkjend av politiet.
- C. Ved serlege høve kreve betaling til ekstra politioppsyn på og utanom møtestaden. Forskotsbetaling kan krevjast. Offentleg tillysing er forbode før løyve er gjeve. Eit gjeve løyve kan politiet når som helst ta attende. Ordensvernet har plikt til å sjå etter at alt går sømeleg og fredeleg for seg. Politiet kan krevja hjelp av ordensvernet t. d. ved arrestasjonar på eller ved møtestaden.

Born under 15 år har ikkje tilgjenge til samkome med dans eller dansetilstelling som nemnd i § 9, utan i fylgje med foreldre eller andre føresette.

§ 11. For løyve etter § 9, vert å leggja ei avgift til heradskassa på 5—20 % av bruttoinnkoma frårekna avgift til staten, etter avgjerd av politiet (lensmannen). Bygda sine eigne lag er fritakne for avgift, sameleis tilstellingar som vert haldne for velgjerande føremål. Avgift kan ettergjevast av formannskapet.

§ 12. På offentlege førestellingar og samkomer av alle slag må ingen syna usømeleg framferd eller gjera noke som kan skipla eller vera til meins for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømeleg åt, skal visast bort. Dei som skipar til samkoma har plikt til å syta for orden og sømd.

§ 13. Det er forbode å selgja tobakk i noko form til born under 15 år, anten tobakken skal brukast av barnet sjølv eller andre. Born under 15 år kan likevel få kjøpt tobakk til vaksne når det har med seg ei dagsett skriftleg fullmakt frå ein av foreldra eller annan føresett, og fullmakta segjer frå kor mykje kjøpet gjeld. Det er likeeins forbode å kjøpe tobakk i noko form til bruk for eller på oppmoding frå born under 15 år og å gjeva born tobakk som gåve, til lån, i byte eller som vederlag for arbeid eller personlege tenester.

Tenestemenn i politiet kan taka frå born under 15 år tobakk, pipe, munnstykke eller liknande reidskap som barnet brukar til tobakksrøyking på offentleg stad eller i lags- eller samlingshus. Desse ting skal gjevast til foreldra eller andre føresette, som samstundes får melding om det som er gjort.

§ 14. Brot på denne vedtekta vert å straffa etter § 339 nr. 2 i straffelova, såframt ikkje strengare staffevedtak vert å nytta.

§ 15. Denne vedtekt tek til å gjelda 1 månad etter at den er stadfest av Justisdepartementet. Frå same tid fell bort politivedtekt stadfest ved kongeleg resolusjon av 1 februar 1896 og tobakksvedtekt stadfest av Justisdepartementet 13 mars 1925.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

7 desbr.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som herredstyre i Grue, Hedmark fylke, har gjort i møte 1 november 1947 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Vedtekta skal gjelde inntil videre, fra og med 1 januar 1949.

Fra samme dag faller den eldre vedtekt bort.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med de i denne og etterfølgende paragrafer nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8.

Dagen før søn- og helgedag lukkes kl. 16.

Pinseften, julaften samt hverdagene mellom jul og nyttår lukkes kl. 15.

På hverdager i tiden 15 til og med 23 desember (herunder også lørdager) kan holdes åpent til kl. 18.

På påskeaften og på søn- og helgedager (herunder 1 og 17 mai) holdes lukket hele dagen.

§ 2. Utsalgssteder som bare selger melk, fløte og melkeprodukter kan på påskeaften holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10.

På søn- og helgedager kan holdes åpent fra kl. 8.30 til kl. 9.30, dog unntatt nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag, 1 juledag samt jul- og nyttårsaften når disse faller på søndag.

For øvrig gjelder bestemmelsene i § 1 for disse utsalgssteder.

§ 3. For utsalgssteder som bare selger baker- og konditorvarer gjelder bestemmelsene i § 1.

§ 4. Utsalgssteder som det i vedtektene er fastsatt forskjellige lukningstider for, må rette seg etter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse. Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når 2 dager som det er fastsatt forskjellig lukningstid for faller på hverandre.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstiden å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 6. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

7 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Tromsø bystyre i møte 3 november 1948 om vedtekt til bygningslovens § 47 og til-

7 desbr. legg til vedtekt til bygningslovens § 48 for Tromsø med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til bygningslovens § 47.

1. Grunneiernes plikt til å refundere kommunen dens utlegg til ervervelse av grunn til gate skal gjelde til det maksimum og på sådan måte som er foreskrevet i bygningslovens § 47.

Til bygningslovens § 48.

Punkt 1:

Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted med mindre det til og langs eiendommen fører opparbeidet, av bygningsrådet godkjent gate (gater) forsynt med kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau.

Fra denne bestemmelse kan formannskapet gjøre unntak etter at uttalelse er innhentet fra bygningsrådet. Eieren må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av formannskapet senere å opparbeide godkjent gate inntil 8 meters bredde og å anlegge kloakk.

Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må utføres etter det kommunale ingeniørvesens forskrifter.

Punkt 3, 4 og 5:

- a) Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakker.
- b) Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelse av gate i en bredde av inntil 20 meter og nedlegging av kloakkrør av inntil 305 m/m diameter. Kan gata bare bebygges på en side skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.
- c) Erstatningsbeløpene fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gata — målt langs reguleringslinjen. Ved fordelingen blir den gatestrekning som samtidig opparbeides å betrakte som en enhet.
- d) Den grunneier som på det tidspunkt da gata er opparbeidet har bebygget eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra den nyanlagte gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 3 av hundre i årlig rente av det til enhver tid gjenstående beløp.
- e) De om opparbeidelse av gater gjeldende regler blir å følge også når eldre veg inngår i regulert gate.

- f) Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom i 7 desbr. anledning av iverksatt gateopparbeidelse blir det ved kommunens iverksettelse å avholde fornøden tinglysning til anførsel på vedkommende eiendoms folium i panteregistret.
- g) Når særlige grunner foreligger kan formannskapet helt eller delvis frafalle den refusjon som etter foranstående bestemmelser tilkommer kommunen.

Skriv frå Sosialdepartementet.

8 desbr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket av Fjaler heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 19 november 1948 om brigde i den vedtekta som gjeld om stengjingsstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekna frå 1 januar 1949.

Frå same dagen fell den eldre vedtekta burt.

Vedtekta lyder så:

- 1.
- A. Utsalsstader for varor skal på kvardagar vera stengde frå kl. 18 til kl. 8.
På jol- og nyttårsaftan skal det stengjast kl. 16 og påske- og pinseaftan kl. 17.
- B. Sun- og helgedagar (herunder rekna 1 og 17 mai) skal det hal-
dast heilt stengd.
2. I stengjetidi må ikkje kunder sleppast inn. Det er likevel høve til etter stengjetid å ekspedera kunder som er komne inn fyre stengjetid.
3. Bensinstasjonar og utsalsstader som berre sel avisor og tids-
skrifter går ikkje inn under føresegnene i denne vedtekti.
4. Brot på denne vedtekti vert straffa etter lova, jfr. straffe-
lovi § 339, 2.

Skriv frå Sosialdepartementet.

9 desbr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket av Bømlo heradstyre, Hordaland fylke, i møte 8 november 1948 om vedtekt om steng-
jingsstid for utsalsstader i heradet.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekne frå 3 januar 1949.

Vedtekta lyder så:

- § 1.
- A. Utsalsstader for varer skal med dei unnatak som er nemnde
nedafor vera stengde på kvardagar frå kl. 18 til kl. 8.30.

8 desbr. Påskeaftan, pinstiaftan, julaftan og nyårsaftan stengjest kl. 15.

B. På søn- og helgedagar, 1 og 17 mai skal utsalsstadene haldast heilt stengde.

§ 2. I stengjingstida må kunder ikkje sleppast inn. Etter stengjetid er det likevel høve til å ekspedera kunder som er komne inn før stengjetid.

§ 3. Sal av bensin og olje frå tank og sjøhus går ikkje inn under vedtekta. Provisantering og leveranse til fiskefarty kan skje utan hinder av føresegnene i denne vedtekta.

§ 4. Brot på vedtekta vert straffa etter lova, jfr. § 339, 2 i straffelova.

9 desbr. Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13 mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Dypvåg herredstyre, Aust-Agder fylke, i møter 19 mars og 18 november 1948 om politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig sted (det er alle veger, plasser, brygger eller andre steder hvor det er alminnelig ferdsel eller som er bestemt for alminnelig ferdsel) eller i umiddelbar nærhet herav, må det ikke være oppløp, sammenstimling av folk, skriking, bråk, slagsmål, fornærmelig opptreden, så den offentlige orden blir forstyrret, folk hindret eller ferdsele hemmet.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted er forbudt å danse, spille kort, drikke eller by rusdrikk. Likeens er det forbudt å skyte, brenne av fyrverkeri, dynamitt eller annet sprengstoff, kaste ball, snøball, stein eller annet som kan skade eller hemme ferdsele.

På eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted må man behandle skytevåpen og drive sprengningsarbeid med særskilt aktsomhet.

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og liknende på offentlig sted må man vise tilbørlig forsiktighet. Politiet kan helt eller delvis nekte leik og aking på kjelke, sparkstøtting, ski og liknende på nærmere bestemt offentlig sted.

§ 4. Hester, kuer og annet fe må ikke bindes slik at de kommer 9 desbr. inn på offentlig sted og heller ikke slippes på beite på innhegnet veg. Hvis man binder hester eller andre dyr nær offentlig sted, må det være så forsvarlig gjort at de ikke kan slite seg. De må heller ikke kunne nå bort dit.

Olme eller ustyrlige okser eller andre dyr som er farlige for den alminnelige sikkerhet, må ikke gå løse på eller i nærheten av offentlig sted.

§ 5. Hunder som er sinte eller bruker å løpe mot eller bite folk eller husdyr som ferdes på offentlig sted eller å skremme dem ved gjøing eller ved å løpe etter dem, skal eieren eller brukeren holde i band eller la gå med munnkorg.

Ukjente hunder eller hunder som er herreløse, eller flakker omkring som de skulle være det, kan politiet (lensmannen) sette inn dersom hunden ferdes på offentlig sted og bekjentgjøre det ved annonse i blad eller oppslag. Hvis ikke eieren melder seg innen 5 dager, og betaler de utgifter som er gått med, kan hunden selges eller avlives.

§ 6. Avfall, spiker, glasskår, flasker, fruktskall og liknende må aldri kastes på offentlig sted. Skogsavfall, kvist, bar og annet må ikke bli liggende på vegkant, vegskråning eller i veggroft.

§ 7. Det er forbudt å skjære, skrive eller tegne på gjerde eller grinn, vegstolper, hus eller mur som vender ut mot offentlig sted. Treplantninger, blomster eller andre ting som skal være til almen nytte eller pryde, må ikke skades på noe vis.

Plakater eller bekjentgjørelser må ikke settes opp offentlig uten etter tillatelse av politiet, unntatt oppslag på en eiendom om hva som angår eiendommen eller de der boende personers næringsvei.

Lovlig oppsatte plakater eller bekjentgjørelser må ikke rives ned, flyttes eller tilsoles eller gjøres uleselige.

§ 8. På kirkegård må ingen leike eller oppføre seg på en måte som er upassende for et sådant sted. Ingen må skade gravstedene, blomster eller gjerde.

§ 9. Offentlige framvisninger, konserter og forestillinger av alle slag — kirkekonserter unntatt — som arrangeres av lag eller personer utenfor herredet, må ikke holdes uten skriftlig tillatelse fra politiet for hver gang. Ingen må uten skriftlig tillatelse fra politiet som næring holde offentlig dans eller liknende. Tillatelsen blir gitt til en enkelt person, og politiet kan når som helst trekke tillatelsen tilbake. Slike tilstillinger må være slutt kl. 2.

§ 10. Uten tillatelse fra politiet må ingen arrangere sammenkomst med dans dersom det er alminnelig adgang. Tillatelsen blir gitt til en enkelt person som den ansvarlige. Som vilkår for tillatelsen kan politiet:

- 9 desbr. a) fastsette avgrensning til visse dager eller visse tider av døgnet, likevel ikke lenger enn til kl. 2,
 b) kreve at det på møtestedet så lenge sammenkomsten varer er til stede ordensvern som er godkjent av politiet,
 c) kreve passende betaling til ekstra politioppsyn på eller utenfor møtestedet. Det kan kreves forskuddsbetaling.

Offentlig kunngjøring er forbudt før tillatelse er gitt. En gitt tillatelse kan politiet når som helst ta tilbake.

Ordensvernet har til plikt å se etter at alt går ordentlig og fredelig for seg. Politiet kan kreve hjelp av ordensvernet, f. eks. til arrestasjoner på eller ved møtestedet.

§ 11. For tillatelse etter § 9 skal betales avgift til herredskassen på 10 % av bruttoinntekten, fraregnet avgift til staten. Bygdens egne lag er fritatt for avgift, likeså tilstelninger som blir holdt for veldedige formål. Avgift kan nedsettes eller ettergis av formannskapet.

§ 12. På offentlige forestillinger og sammenkomster av alle slag må ingen vise usømmelig oppførsel eller gjøre noe som kan forstyrre eller være til skade for sammenkomsten m. v. Fulle folk og de som oppfører seg usømmelig skal bortvises.

De som arrangerer sammenkomsten, har plikt til å sørge for ro og orden.

§ 13. Det er forbudt å selge eller gi tobakk i noen form til barn under 15 år. Mot datert skriftlig fullmakt fra foreldre eller andre foresatte, kan barn under 15 år få lov til å kjøpe tobakk når mengden er oppgitt.

§ 14. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter § 339 nr. 2 i straffeloven, hvis ikke strengere straffevedtak blir å nytte.

§ 15. Denne vedtekt tar til å gjelde 1 måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet.

10 desbr. Lov om utdanning og offentlig godkjenning Nr. 1. av sykepleiere.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 19 november 1948 sålydende:

§ 1. Kongen godkjenner læreanstalter til utdanning av sykepleiere som søker offentlig godkjenning, og fastsetter vilkårene for godkjenning av slike læreanstalter.

Den som har fullført utdanning i sykepleien ved godkjent læreanstalt, kan departementet eller den det gir fullmakt gi offentlig

godkjenning som sykepleier. Godkjenningen kan gjelde alminnelig sykepleie eller spesialpleie, herunder også jordmoryrket.

10 desbr.
Nr. 1.

Kongen gir nærmere regler om utdannelsen og om vilkårene for offentlig godkjenning.

§ 2. Kongen kan tilbakekalle godkjenning av lærestalt som nevnt i § 1 første ledd når den ikke lenger fyller de fastsatte vilkår.

Når en offentlig godkjent sykepleier har vist seg ute av stand til å utføre sin gjerning forsvarlig, skal departementet tilbakekalle godkjenningen.

Før en godkjenning tilbakekalles etter første eller annet ledd, skal vedkommende gis høve til å uttale seg.

§ 3. Kongen oppnevner for 4 år om gangen et sykepleieråd. For hvert medlem oppnevnes personlig varamann. Rådets sammensetning fastsettes av Kongen.

§ 4. Sykepleierådet har til oppgave:

1. Å gi forslag om lærestalter som kan godkjennes etter § 1 første ledd.
2. Å gi forslag om godkjenning av sykepleiere etter § 1 annet ledd.
3. Etter nærmere bestemmelse av Kongen å oppnevne sensorer ved prøver for sykepleiere som søker offentlig godkjenning.
4. Å være rådgivende organ for departementet i andre spørsmål som gjelder sykepleien.

Kongen gir nærmere regler om rådets virksomhet.

§ 5. Når det er nødvendig for å få utdannet sykepleiere er foruten statens sykehus, kommunale og fylkeskommunale sykehus etter bestemmelse av departementet pliktig til å ta opp et bestemt antall elever årlig på nærmere fastsatte vilkår.

§ 6. Sykepleier som har vært i virksomhet eller er under utdanning når denne lov trer i kraft, eller som er utdannet i utlandet, kan gis offentlig godkjenning når departementet eller den det gir fullmakt, finner det godtgjort at vedkommende har en tilfredsstillende kyndighet. Kongen fastsetter de nærmere vilkår.

§ 7. Sykepleier som uberettiget nytter betegnelsen offentlig godkjent eller annen betegnelse som er egnet til å få folk til å tro at han er offentlig godkjent, straffes med bøter. Tilsvarende gjelder ansvarlig styrer av lærestalt som utdanner sykepleiere.

§ 8. Godkjent sykepleier har plikt til å holde Helsedirektoratet underrettet om oppholdssted og tjenesteforhold etter regler som departementet fastsetter. Sykepleiere som ikke har offentlig godkjenning, kan også pålegges å gi melding om oppholdssted og tjenesteforhold.

10 desbr. § 9. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer og
 Nr. 1. senest innen 1 juli 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekreftet samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Finar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr. Lov om Norges Postsparebank.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 20 november 1948 sålydende:

Kapitel I. *Formål og organisasjon.*

§ 1. Norges Postsparebank har til formål å fremme oppsparring ved å motta innskudd til forrentning ved de poststeder som Kongen bestemmer.

Staten garanterer bankens forpliktelser. Stortinget bestemmer det høyeste beløp for de forpliktelser som banken til enhver tid kan overta.

§ 2. Banken skal drives som en del av postverkets virksomhet og skal ha hovedkontor i Oslo.

Et styre på 3 medlemmer skal ha tilsyn med bankvirksomheten og forvalte bankens midler.

Stortinget velger for et tidsrom av 4 år formann og nestformann i styret og personlige varamenn for disse.

Postdirektøren er medlem av styret og under hans forfall en av avdelingssjefene i Poststyret etter Kongens nærmere bestemmelse.

Styret er beslutningsdyktig når 2 medlemmer er til stede og disse er enige.

§ 3. Stortinget velger for et tidsrom av 4 år en kontrollkomité på 5 medlemmer og en personlig varamann for hver av disse.

Blant kontrollkomitéens medlemmer velger Stortinget en formann og en nestformann.

Kontrollkomitéen skal påse at banken ledes i samsvar med lovgivningen og de forskrifter som gjelder til enhver tid.

§ 4. Kongen gir nærmere instruks om bankens ledelse og fastsetter godtgjørelsen til medlemmene av styre og kontrollkomité.

Kapitel II. Bankens virksomhet.

10 desbr.

Nr. 2.

§ 5. Adgangen til å sette inn penger i Norges Postsparebank er åpen for enhver, men ingen kan på samme tid ha mer enn én innskuddsbok. Umyndig person som tredjemann har gjort innskudd for, kan dog ved siden av dette ha særskilt bok for innskudd av egne midler.

Det samlede tilgodehavende på en innskuddsbok må ikke til noen tid overstige et beløp som fastsettes av Kongen etter tilråding fra bankens styre og kontrollkomité.

Innskudd i Norges Postsparebank kan ikke pantsettes og heller ikke overdras uten gjennom arv eller ekteskap. Denne bestemmelse innskrenker ikke adgangen til å ta utlegg i eller foreta andre tvangsforføyninger over innskuddet og til å dra det inn i innskyterens konkursbo.

Innskudd kan bare kreves utbetalt mot avskrivning i innskuddsboken. Kommer innskuddsboken bort, må ny bok ikke utferdiges før den tidligere er trådt ut av kraft i henhold til lovgivningen om mortifikasjon, eller det er stilt fullgod sikkerhet for at det ikke skal oppstå noe tap for banken ved utferdigelsen av ny innskuddsbok.

Kongen fastsetter etter tilråding fra styret og kontrollkomitéen de nærmere regler for innskudd og uttak m. v.

§ 6. Når det i løpet av 10 år ikke er satt inn eller tatt ut noe på en innskuddsbok, og boken heller ikke i denne tiden har vært vist banken for å bli påført renter eller jevnført med bankens bøker, opphører videre forrentning av innskuddet. Styret skal da så vidt mulig underrette vedkommende innskyter eller hans arvinger om innskuddet. Hvis noen senere melder seg og godtgjør sin rett til innskuddet, har likevel styret adgang til også etter utløpet av den nevnte frist å innrømme renter av det beløp som står inne.

§ 7. Innskuddene i Norges Postsparebank forrentes etter en rentefot som Kongen bestemmer etter tilråding fra bankens styre og kontrollkomité.

§ 8. Bankens midler skal gjøres fruktbringende ved plasing på følgende måter:

- 1) I norske statsobligasjoner, obligasjoner som er garantert av den norske stat, eller ihendehaverobligasjoner som er utstedt av en kredittforening i henhold til lov av 17 juni 1907.
- 2) I statsveksler eller som rentebærende innskudd i statskassen, i sparebanker og aksjebanker etter nærmere bestemmelser av Finansdepartementet.
- 3) I lån mot pant i fast eiendom.

- 10 desbr. § 9. Kongen fastsetter de nærmere forskrifter for bankens virksomhet etter tilråding fra bankens styre og kontrollkomité og Poststyret.

Kapitel III. Regnskaper, revisjon m. v.

§ 10. Bankens regnskap følger kalenderåret.

Foruten renter til innskyterne, føres i driftsregnskapet til utgift administrasjonsomkostningene ved bankens sete, erstatning til Postverket for merutgifter ved poststedene som følge av gjøremål som vedkommer banken og utgifter til porto. Kongen fastsetter erstatningens størrelse for hvert kalenderår etter tilråding fra bankens styre og Poststyret. Det skal dessuten foretas forsvarlige avskrivninger på bankens tilgodehavender og øvrige eiendeler.

Det beløp som måtte bli igjen etter at alle utgifter er dekket og avskrivninger foretatt, skal overføres til reservefond for banken. Når reservefondet har nådd et beløp som svarer til 10 % av bankens forpliktelser, kan Stortinget bestemme at det overskytende skal betales inn i statskassen. Reservefondets midler tilhører staten, men kan ikke kreves utbetalt uten at banken skulle bli oppløst og i så fall først etter at dens forpliktelser er dekket. Reservefondet skal gjøres fruktbringende på samme måten som bankens øvrige midler.

Skulle bankens driftsinntekter og reservefondet noe kalenderår ikke være tilstrekkelig til å dekke driftsutgiftene, skal det nødvendige beløp til dekning av underskuddet skytes til av statsmidler og føres til utgift i Postverkets driftsregnskap for vedkommende termin som særskilt post. Beløpet skal føres opp i Postverkets balansekonto som forskudd til Norges Postsparebank og betales til banken av banken, etter hvert som driften måtte gi anledning til det, dog uten renter.

§ 11. Bankens regnskaper skal revideres av samme myndighet som reviderer Postverkets regnskaper.

§ 12. Styret sender minst hvert fjerdingår utdrag av bankens regnskap til kontrollkomitéen, med revisjonens erklæring. Kontrollkomitéen sender utdraget til vedkommende departement, med sine bemerkninger.

Snarest mulig etter kalenderårets utløp sender styret årsregnskap og årsmelding om bankens virksomhet til vedkommende departement, med revisjonens og kontrollkomitéens uttalelser. Årsmeldingen og regnskapet skal forelegges Kongen og sendes Stortinget. Et utdrag av årsregnskapet skal offentliggjøres i Norsk Lysingsblad og ellers på den måten som vedkommende departement bestemmer.

Kapitel IV. *Forskjellige bestemmelser.*

10 desbr.

§ 13. Når det kreves tvangsauksjon, derunder innbefattet auksjon etter konkurslovens § 127, over fast eiendom, skal auksjonsstyreren undersøke om eiendommen er pantsatt til Norges Postsparebank. Han skal i tilfelle sende melding til banken i så god tid at den kan la møte ved auksjonen.

Nr. 2.

§ 14. Medlemmene av bankens styre og kontrollkomité, vedkommende tjenestemenn, den myndighet som reviderer regnskapene og tjenestemennene ved denne plikter å bevare taushet om det som de i disse stillinger får vite om en bankkundes forhold, for så vidt ikke lovgivningen ellers gir hjemmel for unntak.

§ 15. Bestemmelsene i lov om sparebanker av 4 juli 1924 gjelder ikke for Norges Postsparebank.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekreftet samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om veterinærer m. v.

10 desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 3.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 november 1948 sålydende:

Kapitel 1. *Alminnelige bestemmelser.*

§ 1. En veterinærs eller dyrleges oppgave er å verne dyrene og å arbeide for husdyrbestandens sunnhet og medvirke til øking av dens als- og yteevne. Han skal verne samfunnet mot fare og skader forårsaket ved dyresjukdommer eller gjennom næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse.

§ 2. Rett til å utøve veterinærvirksomhet og kalle seg veterinær (dyrlege) har den som vedkommende departement har gitt autorisasjon som veterinær.

For å få autorisasjon må søkeren godtgjøre:

1. at han har bestått avgangseksamen ved Norges Veterinærhøgskole eller at han har påbegynt veterinærstudiet ved utenlandsk universitet eller høgskole før 1 juli 1935 og har bestått avgangseksamen derfra,

- 10 desbr. 2. at han har utført den praktiske tjeneste som departementet til
 Nr. 3. enhver tid setter som vilkår for å utøve veterinærvirksomhet,
 3. at han fører en hederligandel.

Videre må han gi skriftlig løfte om at han vil utøve virksomheten i samsvar med hva ære og samvittighet krever.

Når vilkårene etter 2. ledd foreligger, kan autorisasjon ikke nektes med mindre søkerens forhold er slik at det ville ha kunnet medføre tap av en meddelt autorisasjon, jfr. § 6. Departementets nektelse kan bringes inn for Kongen.

§ 3. Departementet kan i særlige tilfelle gi norsk eller fremmed statsborger tillatelse, med eller uten innskrenkning, til å utøve veterinærvirksomhet og til å kalle seg veterinær (dyrlege), dersom vedkommende, uten å fylle vilkårene i § 2, annet ledd nr. 1, har bestått avgangseksamen i veterinærfag ved utenlandsk universitet eller høyskole. Før slik tillatelse gis, skal erklæring være innhentet fra Norges Veterinærhøgskoles professorråd.

Departementet kan videre, etter at uttalelse er innhentet fra Norges Veterinærhøgskoles professorråd, utferdige nærmere bestemmelser om adgang for viderekomne av Norges Veterinærhøgskoles studenter til å utføre kortere vikar- eller assistenttjeneste hos praktiserende veterinærer eller i annet veterinæryrke.

§ 4. Departementet kan godkjenne veterinær som spesialist på nærmere angitte områder innen sitt fag. Uten slik godkjenning kan en veterinær ikke kalle seg spesialist. Departementet fastsetter nærmere regler for hva det skal kreves for å få slik godkjenning og i hvilken utstrekning den skal gjelde.

§ 5. En veterinær har ikke rett til å utøve veterinærvirksomhet i den tid han selv eller hans ektefelle innehar bevilling som apoteker eller styrer apotek.

§ 6. Dersom en veterinær på grunn av sinnssjukdom eller sjelelig svekkelse eller på grunn av misbruk av sterke drikker eller bedøvende midler eller av liknende grunner må anses uskikket til å utøve sin virksomhet, kan retten til det frakjennes ham ved dom for den tid tilstanden varer. Retten kan frakjennes ham for bestandig, hvis han har gjort seg skyldig i utilbørlig forhold eller på annen måte har gjort seg uverdigg til den tillit som er påkrevd for en veterinær.

Departementet kan, fra den tid det beslutter sak reist og inn-til den er avgjort ved endelig dom, frata vedkommende retten til å utøve veterinær virksomhet.

I saker etter denne paragraf foretas ikke mekling i forliksrådet. Gir vedkommende veterinær, i samsvar med § 12, avkall på sin autorisasjon (tillatelse), kan søksmål unnlates eller saken heves.

§ 7. Når en veterinær i henhold til foregående paragraf er fra-10 desbr.
dømt eller har gitt avkall på sin autorisasjon, kan departementet Nr. 3.
på søknad gi ham ny autorisasjon, dersom han godtgjør at de forhold som ga grunn til fradømmelsen eller avkallet ikke lenger foreligger. Autorisasjonen kan i dette tilfelle gis på prøve.

§ 8. Enhver veterinær har rett til — med de innskrenkninger som bestemmes i lov eller forskrift gitt med hjemmel i lov — å forskrive legemidler som er nødvendige for utøvingen av hans virksomhet.

Det departement som helselovgivningen hører under, gir — med den begrensning som følger av veterinærens taushetsplikt — alminnelige bestemmelser om avfattning av resepter og kan, etter innhentet uttalelse fra Norges Veterinærhøgskoles professorråd, fastsette at resept på spesielt nevnte legemidler skal oppbevares på apotek til ettersyn for vedkommende tilsynsmyndighet. Om påkrevd kan slik resept kreves framlagt som bevismiddel under straffesak og under søksmål som reises til fradømmelse av vedkommende veterinærs rett til å utøve veterinærvirksomhet eller til fradømmelse av offentlig veterinærstilling og i umyndiggjørelsessak.

Apotek som har grunn til å tro at en veterinær misbruker bedøvende midler, kan uten hinder av sin taushetsplikt gi melding herom til departementet.

I saker etter denne paragraf foretas ikke mekling i forliksrådet.

§ 9. Husdyr angrepet av smittsom sjukdom må ikke tas under behandling av andre enn veterinær.

Når det gjelder behandling av dyr, kan bare veterinær iverksette fullstendig eller lokal bedøvelse og bruke legemidler som det er forbudt for apotekene å levere ut til alle og enhver.

Departementet kan bestemme at særlige undersøkelses- og behandlingsmetoder bare kan utføres av veterinær.

§ 10. Enhver veterinær plikter på anmodning uoppholdelig å yte den veterinærhjelp han evner — personlig eller ved stedfortreder — når han etter de foreliggende opplysninger eller sitt kjennskap til sjukdomstilfellet må anta at veterinærhjelp er påtrengende nødvendig i anledning av fødselsvansker, sværere ulykkestilfelle, forblødninger eller andre sjukdomstilstander etter departementets nærmere bestemmelse.

Er veterinæren sjuk, overanstrengt eller har han annet gyldig forfall eller han etter sine ansettelsesvilkår ikke har rett til å praktisere eller er han over 70 år, inntreffer ikke plikten. Det samme gjelder når han har forvisset seg om at hjelpen i betimelig tid kan bli ytt av annen veterinær som etter sin stilling er nærmere til å yte den.

10 desbr.

Nr. 3.

§ 11. For den hjelp en veterinær har ytt etter foregående paragraf kan han kreve en passende godtgjørelse av den kommune som hjelpen ble ytt i, dersom han ikke etter påkrav får betaling av rekvirenten eller den som har betalingsplikten. Dette gjelder ikke forretninger som etter de gjeldende bestemmelser betales av det offentlige.

Kravet på kommunen framsettes tidligst en måned og senest seks måneder etter at hjelpen ble ytt. Kravet må bare omfatte hjelp som er gitt i henhold til foregående paragraf som påtrengende nødvendig, og ikke godtgjørelse for mulig fortsatt veterinærhjelp.

Twist om størrelsen av denne godtgjørelse avgjøres av Veterinærdirektøren.

Beløp, som etter disse regler er lagt ut av offentlig kasse, kan kreves erstattet etter de bestemmelser som er fastsatt i forsorgslovgivningen om refusjon og utpanting.

§ 12. En veterinær plikter å melde fra til veterinærmyndighetene på nærmere av Veterinærdirektøren foreskrevet måte, når han vil

1. nedsette seg for å drive praksis i et veterinærdistrikt,
2. flytte eller regelmessig utstrekke sin virksomhet til et annet veterinærdistrikt,
3. fortsette med å drive privat praksis etter at han er gått av som distrikts- eller fylkesveterinær etter oppnådd aldersgrense.

Dersom en veterinær slutter sin praksis i et veterinærdistrikt eller gir avkall på sin autorisasjon, plikter han å melde dette på tilsvarende måte. Autorisasjonsdokumentet skal i siste fall sendes inn med meldingen.

Praktiserende veterinær skal hvert år gi en alminnelig melding om sin virksomhet etter forskrifter som fastsettes av departementet. De skal videre ved utgangen av hver måned eller oftere — etter nærmere regler som Veterinærdirektøren gir — sende inn oppgave over de tilfelle av smittsomme husdyrsjukdommer som de har iaktatt.

For øvrig plikter enhver veterinær å gi slike oppgaver og meldinger som departementet bestemmer.

§ 13. Enhver veterinær plikter å gjøre ordnede opptegnelser over sin veterinærvirksomhet i den utstrekning at han kan gi meldinger etter foregående paragraf.

Departementet gir nærmere regler om på hvilken måte han skal gjøre disse opptegnelser, om deres oppbevaring og videre behandling.

Om påkrevd kan bekreftet utskrift av opptegnelsene kreves framlagt som bevismiddel under straffesak og til bruk for departementet, når det er spørsmål om å reise sak til fradømmelse av ved-

kommende veterinærs rett til å utøve veterinærvirksomhet eller til 10 desbr. fradømmelse av offentlig veterinærstilling. Nr. 3.

§ 14. Enhver veterinær skal ved sine reiser, forskrivning av legemidler og øvrige tiltak vise den sparsomhet som er forenlig med sjukdommens art og det offentliges tarv.

§ 15. Enhver veterinær plikter å motta oppnevning som medlem av Det veterinærmedisinske rettsråd, såfremt departementet finner at det ikke er særlige forhold til hinder.

§ 16. Enhver veterinær skal — med de innskrenkninger som er fastsatt i lov eller som for øvrig følger av hans tjenesteplikter, — tie stille om det som blir betrodd ham under utøvingen av hans virksomhet. Samme taushetsplikt har veterinærens medhjelpere.

Enhver som i medfør av bestemmelsene i denne lov får kjennskap til forhold som er omhandlet i §§ 6, 8 og 13, har den samme taushetsplikt som veterinæren selv.

Kapitel 2. Offentlige veterinærer.

§ 17. Riket deles i veterinærdistrikter som består av en eller flere kommuner. En kommune kan deles mellom to eller flere distrikter.

Distriktenes grenser og distriktsveterinærenes bopel fastsettes av departementet etter at vedkommende fylkesting og kommunestyret i vedkommende by(er) har hatt høve til å uttale seg.

§ 18. I de fastsatte distrikter ansettes distriktsveterinærer.

Stortinget fastsetter distriktsveterinærenes lønnsregulativ og bestemmer hvem som skal utre lønningene. Stillingene fordeles på de forskjellige lønnsklasser i samsvar med de regler som er eller blir fastsatt herfor.

§ 19. Enhver fylkes- og distriktsveterinær plikter etter Veterinærdirektørens pålegg:

1. ved utbrudd her i landet av ondartede smittsomme husdyrsjukdommer uopphodelig å yte det offentlige hjelp i kampen mot disse sjukdommer hvor som helst innen riket dette måtte forlanges,
2. å gjøre tjeneste i den veterinære sentraladministrasjon for et tidsrom av inntil 2 år,
3. å møte som deltaker i eller lærer ved utdanningskurser, komplementeringskurser m. v.

Departementet fastsetter godtgjørelsen for utføringen av denne tjeneste.

§ 20. Distriktsveterinærene skal være forpliktet til å yte veterinærhjelp til befolkningen i sine distrikter mot en passende godtgjørelse og i den utstrekning deres offentlige forretninger tillater.

- 10 desbr. Foruten å behandle sjukdomstilfelle, plikter distriktsveterinærene å ta seg av det forebyggende arbeid og opplysningsarbeidet så vel ved smittsomme som ved andre husdyrsjukdommer. De plikter likeledes å arbeide for fremme av dyrevernsaken og den veterinære hygiene og næringsmiddelhygienien.

Distriktsveterinærene skal videre, etter departementets nærmere bestemmelse, ha plikt til å avgi regelmessige frammøter på bestemte steder innen sine distrikter mot skyss- og kostgodtgjørelse etter gjeldende bestemmelser og mot at vedkommende herred stiller oppvarmet kontorrom til disposisjon.

§ 21. Bestemmelsene om fylkesveterinærer i denne lov gjelder så fremt Stortinget gir bevilgning til opprettelse av sådanne embeter.

§ 22. Fylkesveterinæren skal føre et overordnet tilsyn med veterinærvesenet innen sitt embetsområde, og skal særlig ta seg av den planmessige bekjempelse av tapbringende husdyrsjukdommer og av de veterinærhygieniske oppgaver og den animalske næringsmiddelkontroll innen sitt embetsdistrikt. Han skal være fylkesmenenes rådgiver angående administrative tiltak i kampen mot husdyrsjukdommene og for øvrig når det gjelder saker av veterinær art.

Fylkesveterinæren kan av Veterinærdirektøren pålegges midlertidig å gjøre tjeneste utenfor sitt embetsdistrikt.

Der det ikke måtte være opprettet fylkesveterinærembeter kan Veterinærdirektøren i spesielle tilfelle, som f. eks. under dyrefarsott, gi en distriktsveterinær pålegg om mot en rimelig godtgjørelse å overta ett eller flere av de gjøremål som tilligger en fylkesveterinær.

Fylkesveterinærens bopel fastsettes av departementet.

§ 23. Fylkesveterinærens lønn, kontorholdsgodtgjørelse og skyss- og kostgodtgjørelse utres av staten.

§ 24. For å kunne ansettes, så vel i de foran nevnte offentlige veterinærstillinger som i andre offentlige veterinærstillinger, må vedkommende ha autorisasjon som veterinær etter bestemmelsene i denne lov. Departementet kan dessuten gjøre adgangen til alle eller noen av disse stillinger avhengig av en særskilt utdanning eller prøve.

§ 25. De offentlige veterinærer som går inn under loven er forpliktet til å rette seg etter de instruksjoner som til enhver tid måtte være utferdiget for dem.

§ 26. Departementet kan for et enkelt distrikt eller del derav bestemme at offentlige gjøremål, som etter denne eller andre lover eller bestemmelser påligger distriktsveterinæren, i stedet skal utføres av annen veterinær, som departementet på nærmere avtalte vilkår antar til det.

§ 27. En distriktsveterinær er forpliktet til uten erstatning 10 desbr. å rette seg etter forandringer med omsyn til bopel og distriktets Nr. 3. grenser.

En distriktsveterinær er forpliktet til uten erstatning å finne seg i å bli overført til et annet distrikt, når departementet finner en slik flytning nødvendig for å få gjennomført en forenkling eller omregulering.

Den, som således blir forflyttet mot sin vilje, skal dog ikke ha mindre fast lønn i det nye distrikt enn han hadde opptjent før flytningen, beregnet etter det til enhver tid gjeldende lønnsregulativ for vedkommende lønnsklasse.

Kapitel 3. *Det veterinærmedisinske rettsråd.*

§ 28. Såfremt Stortinget bevilger de nødvendige midler eller disse skaffes til veie på annen måte, opprettes det et veterinærmedisinsk rettsråd som består av 5 medlemmer, som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen for et tidsrom av 5 år. Et av medlemmene oppnevnes som rådets formann.

Til rådet knyttes en juridisk sekretær, som etter innstilling av rådet ansettes av departementet.

§ 29. Enhver som i anledning av sivile saker eller straffesaker tjenestgjør som offentlig oppnevnt sakkyndig i veterinærmedisinske spørsmål, plikter uoppholdelig å sende Det veterinærmedisinske rettsråd melding om den foretatte forretning i form av en avskrift av den skriftlige erklæring som er gitt retten eller påtalemyndigheten. Dessuten sendes om mulig de nødvendige preparater og annet for hånden værende bevismateriell.

Såfremt det under hovedforhandlingen gis sakkyndige uttalelser som avviker fra den skriftlige erklæring, eller på vesentlige punkter utfyller den, skal den sakkyndige likeledes sende rådet referat av sin muntlige forklaring.

Rådet skal gjennomgå de innkomne dokumenter, og finnes det vesentlige mangler ved beskrivelsen eller erklæringen, skal det gjøre retten eller i tilfelle påtalemyndigheten oppmerksom herpå.

Rådet skal videre stå til disposisjon for retten, påtalemyndigheten, de offentlig beskikkede forsvarere og oppnevnte sakkyndige når det gjelder veterinærmedisinske spørsmål i forbindelse med sivile saker eller straffesaker.

§ 30. Rådet skal være rådgiver for sentraladministrasjonen i saker av veterinærmedisinsk art.

Rådet kan også avgi uttalelser og foreta undersøkelser for andre. Det kan fungere som ankeinstans i saker om forsikring av husdyr. Det betales i disse tilfelle og ellers for erklæringer som

10 desbr. avgis i henhold til § 29, siste ledd, et honorar etter en norm som Nr. 3. departementet fastsetter.

§ 31. Rådets medlemmer og sekretæren tilstås en årlig godtgjørelse som fastsettes av departementet, som også fastsetter det honorar som varamennene og spesielt tilkalte sakkyndige skal ha. Hvis rådet finner det nødvendig at ett eller flere av dets medlemmer eller spesielt tilkalte sakkyndige foretar reise for å anstille nærmere undersøkelser, tilstås det dem skyss- og kostgodtgjørelse som for offentlige tjenestemenn bestemt.

§ 32. Rådet avgir hvert år melding til departementet om sin virksomhet. Denne melding skal offentliggjøres og sendes veterinærene.

Kapitel 4. Straffebestemmelser.

§ 33. Den som overtrer bestemmelsene i denne lov eller i forskrifter og instruksjer gitt med hjemmel i loven straffes med bøter eller med fengsel i inntil 3 måneder, dersom ikke forholdet rammes av strengere straffebud. Medvirkning straffes på samme måte.

Når det gjelder overtredelse av § 9 eller bestemmelser som er gitt i medhold av § 9, kan straffen i gjentakelsestilfelle eller under særdeles skjerpende omstendigheter forhøyes inntil 6 måneders fengsel. Det fritar ikke vedkommende for straff at han på grunn av manglende veterinærkunnskap ikke har forstått sjukdommens eller legemidlets art.

Kapitel 5. Slutningsbestemmelser.

§ 34. Departementet utferdiger de nærmere bestemmelser og instruksjer m. v. som anses påkrevd til gjennomføring av denne lov.

§ 35. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr. Lov om endring av lov av 14 juli 1894 med
Nr. 4. senere tilleggslover om foranstaltninger mot
smittsomme husdyrsjukdommer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 november 1948
sålydende:

I.

10 desbr.

Nr. 4.

I lov av 14 juli 1894 med senere tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer, gjøres følgende endringer:

§ 21 skal lyde slik:

Fylkesmannen og/eller fylkesveterinæren kan foranstalte at det ved markeder og andre større samlinger av husdyr (dyrskuer, utstillinger og liknende) innen fylket er dyrlege til stede for på det offentliges vegne å føre tilsyn med at intet av de der framstilte husdyr er angrepet av noen smittsom sjukdom.

Fylkesmannen og/eller fylkesveterinæren kan påby at handyr som bys fram til alminnelig bedekning, på eierens bekostning skal underkastes et sunnhetsettersyn av autorisert dyrlege, som i tilfelle har å utstede attest for dyrets fullkomne sunnhet.

§§ 25 og 26 oppheves.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i skattelov for landet av 10 desbr. 18 august 1911.

Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 november 1948 sålydende:

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 43, første ledd:

Til inntekt henregnes også gevinst, hvorved tilfellet i større eller mindre grad har vært medvirkende, såsom gevinst ved lotteri — derunder ikke innbefattet gevinster fra Det norske pengelotteri og gevinster i Den norske stats premielån —, ved landslott, ved oppdagelse av ertser og mineraler, ved fund etc.

10 desbr. § 83, tredje ledd:

Nr. 5. Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst i Det norske penge-
lotteri eller Den norske stats premielån på kr. 1 000 eller derover,
kan ligningsnemnda kreve, at han framlegger bevitnelse fra lotteriet
eller fra den bank som har utbetalt gevinsten i premielånet for at
gevinst som nevnt er tilfalt ham.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr. Lov om endringer i skattelov for byene av 18
Nr. 6. august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 november 1948
sålydende:

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911
skal lyde slik:

§ 37, første ledd:

Til inntekt henregnes også gevinst hvorved tilfellet i større eller
mindre grad har vært medvirkende, såsom gevinst ved lotteri —
derunder ikke innbefattet gevinster fra Det norske pengelotteri og
gevinster i Den norske stats premielån —, ved landslott, ved opp-
dagelse av ertser og mineraler, ved fund etc.

§ 76, tredje ledd:

Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst i Det norske penge-
lotteri eller i Den norske stats premielån på kr. 1 000 eller der-
over, kan ligningsrådet kreve, at han framlegger bevitnelse fra lot-
teriet eller fra den bank som har utbetalt gevinsten i premielånet
for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om mellembels tillegg til lovene om mili-10 desbr.
tær rettargang. Nr. 7.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9 desember 1948 som lyder so:

I.

Med dei avvik som fylgjer av denne lova skal sak som er nemnd i §§ 6—9 i lov 29 mars 1900 om rettargangsmåten i militære straffesaker førehavast etter føresegnene i nemnde lov, jfr. § 6, tredje punktum i lov 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid. Reglane for krigstid i lov 29 mars 1900 § 19 andre leden og § 55 andre leden skal gjelda men elles gjeld reglane for fredstid.

II.

I den einskilte saka vert krigsretten sett med ein krigsdomar og to domsmenn som skal vera militærpersonar.

Domsmennene skal vera or desse klassene:

1. I sak mot general eller admiral:

To generalar eller admiralar eller ein general eller admiral og ein stabsoffiser, helst ein oberst eller kommandør.

2. I sak mot stabsoffiser:

Ein general eller admiral og ein stabsoffiser eller to stabsoffiserar.

3. I sak mot kaptein:

Ein stabsoffiser og ein kaptein.

4. I sak mot løytnant:

Ein kaptein og ein løytnant.

5. I sak mot fenrik:

Ein kaptein eller løytnant og ein fenrik.

6. I sak mot hovudsmann (befalingsmann) med lægre grad:

Ein offiser med lægre grad enn stabsoffiser og ein hovudsmann med lægre grad enn fenrik.

7. I sak mot vanleg soldat eller person som ikkje er militær:

Ein offiser med lægre grad enn stabsoffiser og ein vanleg soldat.

Er det svært vanskeleg å få tak i domsmenn or dei lovsette klassene, kan det til sak mot ein general eller admiral takast ut domsmenn etter reglane i nr. 2. I andre saker kan ein av domsmennene i slike høve vera or næraste klassen over eller under den lovsette. Av domsmennene skal likevel så langt råd er, ein ha hogare grad enn skuldgevrne.

Krigsretten avgjer sakene med røystfleirtal.

10 desbr.

III.

Nr. 7.

Denne lova tek til å gjelda 1 januar 1949. Ho gjeld berre i fredstid likevel ikkje lenger enn til 1 april 1951.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr.

Lov om brigde i millombils lov 21 juni 1946

Nr. 8. om tillegg til lovene om rettargangsmåten i militære straffesaker.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9 desember 1948 som lyder so:

I millombils lov 21 juni 1946 om tillegg til lovene um rettargangsmåten i militære straffesaker skal § 11 fyrste leden lyda:

Denne lovi tek til å gjelda straks. Ho gjeld berre i fredstid, likevel ikkje lenger enn til 1 april 1951.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr.

Lov om brigde i lov om rettargangsmåten i

Nr. 9. militære straffesaker 29 mars 1900.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9 desember 1948 som lyder so:

I.

I lov om rettargangsmåten i militære straffesaker 29 mars 1900 skal nedannemnde paragrafar lyda slik:

§ 31. Som domsmann kan bare tjenestgjøre militærperson som er norsk borger, har fylt 25 år, har bodd i riket i 5 år og har gjennomgått rekruttskole.

Som menig domsmann utenfor riket kan tjenestegjøre militær- 10 desbr.
person som har fylt 21 år og ellers oppfyller vilkårene etter første Nr. 9.
ledd.

§ 76. Har siktede ikke nådd myndighetsalderen, tilkommer de
ham tillagte partsrettigheter også vergen.

Er han sinnssyk, har vergen hans partsrettigheter.

Blir en sak forfulgt utenfor riket, kan retten oppnevne en hjelpe-
verge for siktede. Oppnevning kan skje for enkelte rettergangsskritt
eller for hele saken. Hjelpevergen utøver de rettigheter som ifølge
denne lov tilkommer vergen. Oppnevningen kan når som helst til-
bakekalles.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om brigde i lov 21 mars 1947 om brigde i 10 desbr.
militærlovene. Nr. 10.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9 desember 1948
som lyder so:

I lov 21 mars 1947 om brigde i militærlovene skal bolk IV fyrste
leden lyda:

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsene under avsnitt II
gjelder bare i fredstid likevel ikke lenger enn til 1 april 1951.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr. Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov
Nr. 11. om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og
sild av 25 juni 1937 nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9 desember 1948
sålydende:

§ 7 i midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling
og sild av 25 juni 1937 nr. 2 skal heretter lyde slik:

Denne lov trer i kraft straks og gjelder inntil 1 juli 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
kreftet samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 desbr. Kongelig resolusjon.

I medhold av § 1, fjerde ledd, i lov av 17 mars 1939 om fiske
med bunnsløpenot (trål) bestemmes:

I. Punkt II i kongelig resolusjon av 29 mars 1946 om tillatelse
til å nytte trål til fangst av sild utenfor norsk sjøterritorium,
jfr. kongelige resolusjoner av 8 november 1946 og 5 desember
1947, skal heretter lyde:

Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil utgangen
av 1949.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1949.

10 desbr. Kongelig resolusjon.

I medhold av lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnsløpenot
(trål) § 1, fjerde ledd, bestemmes:

I. Punkt II i kongelig resolusjon av 23 januar 1948 om tillatelse til
å nytte trål til fangst av brisling utenfor norsk sjøterri-
torium skal heretter lyde:

Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder til utgangen
av 1949.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1949.

13 desbr. Lov om utenriksstjenesten.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1948
sålydende:

A. Utenriktstjenestens oppgave og ledelse.

13 desbr.

Nr. 1.

§ 1. Utenriktstjenesten har til oppgave å vareta og fremme Norges interesser i forholdet til utlandet og å yte nordmenn råd, hjelp og beskyttelse overfor utenlandske myndigheter, personer og institusjoner.

§ 2. Utenriktstjenesten hører under det departement som Kongen bestemmer. Departementet fører tilsyn med utenriktstjenestens virksomhet og påser at lov og gjeldende forskrifter blir overholdt. Kongen gir de nærmere forskrifter for utenriktstjenesten.

B. Utenriktstjenestens organer.

§ 3. Utenriktstjenestens organer er:

1. De diplomatiske stasjoner.
2. De konsulære stasjoner.
3. Andre utenrikske organer som er eller måtte bli opprettet i det mellomfolkelige samkvem.

§ 4.

1. De diplomatiske stasjoner er:

- a) ambassader,
- b) legasjoner,
- c) andre utenrikske stasjoner hvis sjef nyter diplomatiske rettigheter.

2. De konsulære stasjoner er:

- a) generalkonsulater,
- b) konsulater,
- c) visekonsulater.

§ 5. De diplomatiske stasjoner har overoppsynet med konsulat-tjenesten i vedkommende land. De forretter som generalkonsulater i den utstrekning som Kongen til enhver tid bestemmer.

Vedkommende departement kan pålegge så vel diplomatiske som konsulære stasjoner å føre tilsyn med konsulat-tjenesten også i andre land.

C. Utenriktstjenestemenn.

§ 6. Utenriktstjenestemenn er:

1. Utsendte utenriktstjenestemenn.
2. Valgte utenriktstjenestemenn.

§ 7. Utsendte utenriktstjenestemenn ved de diplomatiske stasjoner er:

Sendemenn, som omfatter ambassadører og ministre,
ambassade- og legasjonsråder,
faste handelsråder,
første ambassade- og legasjonssekretærer,

13 desbr.
Nr. 1.

annen ambassade- og legasjonssekretærer,
attachéer,
andre tjenestemenn som nyter diplomatiske rettigheter, herunder
tjenestemenn som blir utsendt for særlige formål (spesialutsen-
dinger).

§ 8. Utsendte utenriktstjenestemenn ved de konsulære stasjo-
ner er:

Generalkonsuler,
konsuler,
første visekonsuler,
annen visekonsuler,
attachéer,

andre tjenestemenn ved de konsulære stasjoner som blir ut-
sendt for særlige formål (spesialutsendinger), når de er fastlønte.

§ 9. Utsendte utenriktstjenestemenn av ikke lavere grad enn
første ambassadesekretær, første legasjonssekretær eller første vise-
konsul er embetsmenn.

Spesialutsendinger beskikkes av Kongen, som regel på bestemt
tid.

Andre utsendte utenriktstjenestemenn ansettes og avskjediges
av vedkommende departement.

§ 10. Utenriktstjenestemenn så vel i utlandet som i vedkommende
departement er forpliktet til å motta forflytning til en hvilken som
helst likeverdig eller høyere stilling i utenriktstjenesten hjemme
eller ute.

For så vidt angår forflytning til embetsstilling, fattes bestem-
melsen om forflytning av Kongen; for så vidt angår forflytning
til post, som ikke er embetsstilling, fattes bestemmelsen av ved-
kommende departement.

Hvor det gjelder rent midlertidig tjenestgjøring, kan bestem-
melsen om forflytning også til embetsstilling fattes av vedkommende
departement.

Kongen bestemmer hvilke stillinger i og utenfor departemen-
tet skal ansees likeverdige med hensyn til forflytning.

§ 11. Kongen kan pålegge diplomatisk stasjonssjef samtidig å
forrette som sjef for konsulær stasjon innenfor vedkommende
embetsdistrikt.

§ 12. Sendemenn og utsendte konsulære stasjonssjefer utnevnes
i vedkommende embete.

Andre utsendte utenriktstjenestemenn utnevnes eller beskikkes
i sin tjenestegrad og beordres til tjeneste ved vedkommende stasjon.
De kan også innbeordres til tjeneste i departementet.

Kongen treffer beslutning om beordring av tjenestemenn som

er utnevnt eller beskikket etter § 9, 1. og 2. ledd. Dog kan ved 13 desbr. kommende departement foreta beordring for inntil seks måneder. Nr. 1.

§ 13. Når tjenestens tarv fordrer det, kan utsendt utenriks-tjenestemann stilles til rådighet for vedkommende departement. Tjenestemann som er stillet til rådighet, beholder sin grunnlønn og oppebærer dessuten de tillegg som måtte være fastsatt for likeverdige stilling i vedkommende departement. Han har plikt til å utføre slikt arbeid som departementet måtte pålegge ham.

§ 14. Valgte utenriktstjenestemenn er:

Generalkonsuler,
konsuler,
visekonsuler,
som ikke er fastlønte.

§ 15. Valgte generalkonsuler og konsuler er embetsmenn.

Valgte visekonsuler ansettes og avskjediges av vedkommende departement.

§ 16. Utenriktstjenestemann må ikke av annen stats regjering motta noe verv av diplomatisk, konsulær eller annen offisiell art, med mindre Kongen eller departementet samtykker.

§ 17. Når strafferettslig tiltale reises mot utsendt utenriktstjenestemann, anlegges saken ved domstol i Oslo, for så vidt ikke annet verneting måtte komme til anvendelse i henhold til straffeprosess-lovgivningen.

Utsendt utenriktstjenestemann som oppholder seg utenlands i norsk statstjeneste, har hjemting i Oslo, hvis han ikke har bopel et annet sted i riket. I skatterettslig henseende er han å betrakte som bosatt i utlandet.

I rettssaker angående tjenesteanliggender har alle utenriks-tjenestemenn verneting i Oslo, medmindre saken etter lovgivningens alminnelige regler hører under domstol annetsteds i riket.

§ 18. Bestemmelsene i denne lovs §§ 16 og 17 gjelder også for andre norske tjenestemenn som av departementet er fast ansatt ved de utenrikske stasjoner.

D. Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Alle embetshandlinger som ifølge lov skal utføres ved konsulær stasjon (av konsul, konsulær tjenestemann e. l.), kan med samme rettsvirkning utføres av utenriktstjenestemann med diploma-tisk stasjon.

For så vidt norsk lov, overenskomst med vedkommende fremmede land eller dettes lovgivning ikke er til hinder for det, kan utenriktstjenestemann som er embetsmann eller beskikket visekonsul eller som midlertidig bestyrer eller er konstituert i slik tjeneste-

13 desbr. manns stilling, med rettsvirkning overfor norske borgere også ut-
 Nr. 1. føre enhver forretning som notarius publicus i Norge kan utføre.

Unntatt fra bestemmelsen i foregående ledd er vigsel og mot-
 tagelse av ed eller forsikring på ære og samvittighet, som bare
 kan foretas av tjenestemann som Kongen har gitt fullmakt til det,
 eller ved forfall av hans stedfortreder. Tjenestemannen kan i til-
 felle få fullmakt til å foreta vigsel også når bare en av brudfolkene
 er norsk statsborger eller bosatt i Norge. Kongen gir de nærmere
 forskrifter om vigsel og om lysing eller annen kunngjøring forut
 for vigsel.

Har en tjenestemann foretatt vigsel uten fullmakt, kan vigselen
 i særlige tilfelle godkjennes av Kongen som gyldig etter reglene
 i § 28, tredje ledd, i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap
 av 31 mai 1918, nr. 2, for så vidt vilkårene for vigsel etter nær-
 værende paragraf ellers har vært til stede.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke spesialutsendinger.

§ 20. Kongen fastsetter gebyrtariff for de utenrikske stasjoner.
 Herom sendes melding til Stortinget.

§ 21. Lov om Utenriksvesenet av 7 juli 1922 oppheves.

Andre bestemmelser vedrørende utenriktjenesten fortsetter å
 gjelde så langt de ikke står i strid med denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om brigde i lov om folkeskulen på lan-
 Nr. 2. det av 16 juli 1936.

Vi HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 13 desember 1948
 som lyder so:

I.

I lov om folkeskulen på landet av 16 juli 1936 blir gjort disse
 brigda:

§ 21 skal lyda:

Lærarar, styrarar og inspektorar.

1. Opplæringa i folkeskulen skal leggjast til heile lærarpostar
 på minst 30 skuleveker i året, anten serskilt for den eine av skule-

høgdena eller for begge, eller med veker både i folkeskulen og fram- 13 desbr.
haldsskulen. Nr. 2.

2. Til opplæring som ikkje kan leggjast til nokon av dei heile lærarpostane, kan nyttast hjelpelærarar. Til opplæring i song, teikning, kroppøving, handarbeid, husstell og framande mål kan nyttast timelærarar.

Ein skule kan og ha konstituerte lærarar og vikarar.

3. Når heradsstyret samtykkjer, kan det tilsetjast serskildd inspektør for skulane i kommunen.

To eller fleire kommunar kan gå saman om sams inspektør. Dei skal då svara kvar sin del av løna etter nærare avtale.

4. Når heradsstyret samtykkjer, kan det tilsetjast førstelærar ved skule med 2 eller 3 lærarar i heil lærarpost og styrar ved større skule.

5. Når heradsstyret samtykkjer, kan skulestyret setja ein lærar til å føra tilsyn med opplæringa i einskilde fag eller med andre gjeremål i skulen.

6. Føresegner om gjeremåla til skuleinspektør, førstelærar, skulestyrar og tilsynslærar skal skulestyret fastsetja i skuleplanen. Lesetida til skulestyrar og skuleinspektør skal minkast med det time-talet om vil gå med til styrar- eller inspektørarbeid. Dei nærare føresegnene om nedsett lesetid blir fastsette av Stortinget. Dersom ein skuleinspektør, skulestyrar eller førstelærar får gjeremål som ikkje er nemnde i normalinstruks i mønsterplanen for folkeskulen, må kommunen bera utgiftene til det.

Godtgjeringa for tilsynsarbeidet skal kommunen bera åleine.

§ 22 skal lyda:

Løner.

1. Stortinget fastset løna for lærarar, skulestyrarar og skuleinspektørar i folkeskulen i eit lønsregulativ.

Stortinget eller den det gjev fullmakt kan i serhøve samtykkja at ein kommune får gje lærarar, skulestyrarar og skuleinspektør i kommunen eit tillegg til den løna Stortinget har fastsett. Utgiftene til slike tillegg ber kommunen åleine.

2. Når det blir lærarskifte i ein heil post i sumarferien, skal lærar som sluttar i posten, få løn ut juni, og lærar som tek til i posten, frå og med 1 juli. Lærar som sluttar når sumarferien tek til, får løn til utgangen av juni.

3. Læraren har rett til skyssgodtgjering etter dei føresegnene som gjeld til kvar tid for offentlege tenestemenn, når han flyttar frå ein krins til ein annan; like eins når skuleruta er lagd slik at han anten lyt reisa med båt eller minst 6 km til lands.

13 desbr.

Nr. 2.

§ 24 skal lyda:

Hus og jord til lærarar.

1. Når det er lagt husvære eller jord til ein lærar-, styrar- eller skuleinspektørpost, skal læraren, styraren eller skuleinspektøren betala husleige eller vedlag for bruk av jorda etter føresegner som Stortinget fastset.

2. Vil eit herad leggja jordveg til ein lærarpost, kan det få avgjevi prestegardsjord eller byggsleedig benefisert gods eller statsgods.

§ 28 skal lyda:

Tilsetjing av og permisjon for skuleinspektørar, skulestyrarar og lærarar.

1. Skulestyret tilset lærarar i alle postar, skulestyrarar og skuleinspektør.

2. Når det gjeld ein heil lærarpost eller styrarpost, skal skulestyret gjeva tilsynsnemnda i krinsen eller krinsane høve til å segja si meining um søkjarane. Før det so gjev utnemningsbrev til nokon, skal det leggja fram for overtilsynet vedtaket sitt um kven som skal få posten. Vil overtilsynet heller ha ein annan av søkjarane, og skulestyret held på sitt vedtak, kan overtilsynet anka saka inn for departementet til endeleg avgjerd når vedtaket er gjort med mindre enn $\frac{2}{3}$ fleirtal. Likeeins kan mindretalet i skulestyret, når dette mindretalet er minst $\frac{1}{4}$ av dei som røyster i saka, anka fleirtalsvedtaket inn for vedkomande departement.

3. På same måten tilset skulestyret skuleinspektør og lærar i handarbeid og husstell. Men søknadene til slike postar skal skulestyret ikkje leggja fram for tilsynsnemndene, når den som blir tilsett skal gjera teneste i meir enn ein krins.

4. Når det gjeld tilsetjing av hjelpelærar, timelærar, konstituert lærar og vikar for lenger tid enn ein månad, skal skulestyret leggja saka fram for overtilsynet til godkjenning; gjeld det tilsetjing for stuttare tid skal overtilsynet få melding på vanleg måte.

5. Lærarpost i folkeskulen kan vera sambunden med øvingspost i ein lærarskule.

I so fall skal rektor for lærarskulen ha høve til å segja si meining um søkjarane før skulestyret set inn lærar i posten. Vert skulestyret og rektor ikkje samde um tilsetjinga, kan overtilsynet anka saka inn for departementet til endeleg avgjerd.

6. Skulestyret kan gje ein lærar permisjon for stuttare eller lenger tid.

§ 34 held opp å gjelda.

§ 36 skal lyda:

13 desbr.

Nr. 2.

Rikstilskot.

1. Til den løna Stortinget har fastsett til lærarar i folkeskulen for skule som er halden etter §§ 5, 7 og 56, og til førstelærarar, skulestyrarar og skuleinspektør får kvart herad slikt tilskot av Rikskassa:

a. Staten innbetalar pensjonsinnskotet til Statens Pensjonskasse.

b. Ved utgangen av kvart budsjettår 55 pst. av løna med eit frådrag som svarar til pensjonsinnskotet. Tilskotet blir ikkje rekna for meir enn 21 veker om året i medeltal for kvar klasse i heradet. Denne føresegna gjeld og for kommunar som har fått løyve til å skipa skulen etter føresegnene i byskulelova.

Eit herad som treng det, kan få utbetalt forskot på rikstilskotet til lærarløner for endeleg oppgjerd blir gjort. Slike forskot kan kommunen berre nytta til utbetaling av lærarløner.

2. For herad som etter måten har store utgifter til skulen, men som har lita råd, blir rikstilskotet av nettoløna auka med opp til 30 pst. Når det blir gjevi auka rikstilskot, kan det og takast omsyn til at utgiftene åt heradet har stegi sterkt ved føresegnene i lova.

3. Til auka rikstilskot løyver Stortinget for kvart budsjettår så mykje at det svarar til 30 pst. av den summen som kjem ut når rikstilskotet til alle herada blir sett til 55 pst. av nettoløna og av dei utgiftene som er nemnde i punkt 4 i denne paragrafen.

Av den summen som kjem fram ved utrekninga etter punkt 3 kan departementet kvart år nytta kr. 250 000 som sertilskot til dei kommunane som ved gjennomføringa av denne lova får store utlegg til skulehusbygging og liknande, og som har lita økonomisk evne til å ta desse utgiftene på seg.

Departementet avgjer kva for herad skal få auka rikstilskot, og kor stort det skal vera. Før spørsmålet om det auka rikstilskotet blir avgjort, skal saka leggjast fram for det departement som har med dei økonomiske tilhøva i kommunane å gjera.

4. Kvart herad får tilskot av Rikskassa til utgiftene sine til losji for born i kommunale internat og i statsinternat og til utgiftene ved kommunal skyssordning som er godkjent av overtilsynet i sam-høve med § 3, 4.

Tilskotet skal vera like mange prosent som tilskotet til netto-løna åt lærararne.

Av dei utgiftene heradet elles har til losji for born og til skyss-tilskot, blir ikkje rekna høgre tilskot enn 50 pst.

13 desbr. 5. I fall Stortinget løyver pengar til det, kan herada få tilskot
Nr. 2. til utgiftene med å byggja kommunale internat.

6. I tilskot til fritt skulemateriell gjev staten heradet kr. 2,— for året for kvart barn. Tilskotet kan aukast med opp til kr. 1,20 for året for kvart barn for dei herada som kan få auka rikstilskotet etter føresegnene i punkt 2 i denne paragrafen.

I tilskot til fri tannrøkt for skuleborn gjev staten $\frac{1}{4}$ av utgiftene til løna åt tannlækjaren.

7. Oppgåve over dei summane ein kommune kan krevja att av staten, skal sendast til departementet om skuledirektøren.

§ 39 skal lyda:

Tilskot frå fylkeskassa.

1. Fylket ber utgiftene til fylkesskulestyret og løn til inspektør i fall det tilset inspektør for folkeskulen i fylket.

2. Fylket skal løyva tilskot av fylkeskassa til dei utlegga heradet har til:

a) nybygg eller ombygging av skulehus, til tuft, leikeplass, gjerde og vatn, når fylkesskulestyret og overtilsynet har godkjent planen, med $\frac{2}{3}$ av dei fyrste kr. 50 000 og $\frac{1}{2}$ av dei neste kr. 200 000. I tilfelle det blir tvist om byggjeplanen m. m. mellom herad og fylke, kan både herad og fylke anka til departementet,

b) leige av skulehus med uterom og innbu i skulehus med $\frac{1}{2}$,

c) læremidlar som trengst til sams bruk i skulen etter minstekrav som departementet set opp med $\frac{3}{4}$.

3. Fylket kan løyva tilskot av fylkeskassa til:

- a) kjøp og opparbeiding av skulehagar,
- b) bygging eller kjøp av lærarbustad,
- c) jordveg (med husvære) for læraren,
- d) boksamling for lærarane (handbøker til lærarane).

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Dei føresegnene som er fastsette i § 21, § 22, punkt 1 og 3, § 24, § 36 og § 39 får verknad frå 1 januar 1948, men slik at rikstilskot til lærarløner etter denne lova for tida 1 januar til 1 juli 1948 berre blir å rekna av det lærarane etter det nye lønsregulativet skal få meir enn før.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseget.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om folkeskolen i kjøp- 13 desbr.
stedene av 16 juli 1936. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1948
sålydende:

I.

I lov om folkeskolen i kjøpstedene av 16 juli 1936 gjøres følgende endringer:

§ 12 skal lyde:

Utgifter.

1. Til lønn som Stortinget fastsetter for lærere i folkeskolen for skole som er holdt etter §§ 3, 6 og 53, til førstelærere, skolestyrere og skoleinspektører og til lærere i tvangsskole får hver bykommune tilskott av staten etter disse regler:

- a. Staten innbetaler pensjonsinnskottet til Statens Pensjonskasse.
- b. Ved utgangen av hvert budsjettår betaler staten 30 pst. av lønnen med et fradrag som svarer til pensjonsinnskottet. Rikstilskottet ytes for inntil 186 timer om uken for 7 oppadstigende klasser.

En kommune som trenger det, kan få utbetalt forskott på rikstilskottet til lærerlønn før endelig oppgjør blir foretatt. Slike forskott kan bare nyttes til utbetaling av lærerlønner.

2. For kommuner som har forholdsvis store utgifter til folkeskolen, kan rikstilskottet økes inntil 50 pst. av lønnen med fradrag svarende til pensjonsinnskottet. Ved fastsettingen av rikstilskottets størrelse kan det tas hensyn til at kommunen har liten økonomisk evne og at dens utgifter har steget sterkt på grunn av bestemmelsene i denne lov.

3. Til lærernes vikarkasse ytes ved hvert års utgang et tilskott på $\frac{2}{10}$ av utgiftene.

4. Statskassen utreder $\frac{1}{8}$ av kommunens utgifter til tannlegens lønn.

5. Statskassen utreder kr. 2 pr. elev årlig til fritt skolemateriell. Dette kan økes med inntil kr. 0,80 for kommuner som er så vanskelig økonomisk stillet at de må få økt tilskott til sine lærerlønninger.

6. Det som trengs for å dekke utgiftene til folkeskolen ut over de tilskott som er nevnt i denne paragraf og de inntekter som folkeskolen i kommunen ellers har, skal kommunekassen utrede etter bevilling av kommunestyret.

13 desbr. § 20 skal lyde:

Nr. 3.

Lærere, skolestyrere og skoleinspektører.

1. Undervisningen i folkeskolen legges til fullstendige lærerposter, som med de i § 28 omhandlede unntak besettes fast. Til fullstendige lærerposter kreves minst 24 timers undervisning om uken.

2. I lærerposter som bare er tillagt ferdighetsfag og fremmede språk, kan nyttes timelærere. Timelærere kan dessuten nyttes ved en skole til et antall ledige timer som ikke er stort nok til en fullstendig post.

En skole kan også ha konstituerte lærere og vikarer.

3. Med kommunestyrets samtykke kan ansettes inspektør for kommunens skoler. To eller flere kommuner kan ansette felles skoleinspektør. De skal da betale hver sin del av utgiftene etter nærmere avtale.

4. Med kommunestyrets samtykke kan det ansettes førstelærer ved skole med 2 eller 3 lærere i fullstendig post og styrer (overlærer) ved større skole eller for flere skoler sammen.

5. Skolestyret kan med kommunestyrets samtykke overdra til en lærer å føre tilsyn med undervisningen i enkelte fag eller med andre av skolens gjøremål.

6. Forskrifter om de gjøremål en skoleinspektør, førstelærer, skolestyrer eller tilsynslærer skal ha, skal skolestyret fastsette i skoleplanen.

Lesetiden til skoleinspektør og skolestyrere skal avkortes med det timetall som antas å ville medgå til skoleinspektør- eller styrerarbeidet. De nærmere bestemmelser om nedsatt lesetid gis av Stortinget.

Dersom en skoleinspektør, skolestyrer eller førstelærer blir pålagt gjøremål som ikke er nevnt i instruks i normalplanen for folkeskolen, må kommunen bære utgiftene til det.

Godtgjørelse til tilsynslærer utreder kommunen alene.

§ 21 skal lyde:

Timetallet i lærerpostene.

Det timetall som skal tillegges fullstendig lærerpost for uken, fastsettes av kommunestyret etter forslag fra skolestyret.

På samme måte fastsettes bestemmelser om nedslag i undervisningstimenes antall, som av en eller annen grunn tilståes innehavere av enkelte poster.

§ 22 skal lyde:

Lønn.

1. Stortinget fastsetter lønn for lærere og skoleinspektør i folkeskolen i et lønnsregulativ.

Stortinget eller den det bemyndiger kan i særskilte tilfelle sam- 13 desbr.
tykke i at en kommune får gi et tillegg til den lønn Stortinget har Nr. 3.
fastsatt. Utgiftene til slike tillegg bærer kommunen alene.

2. Når det i sommerferien blir skifte i en lærerpost, skal fra-
tredende lærer få lønn ut juni og tiltredende fra og med 1 juli. Lærer
som slutter ved sommerferien begynnelse, må fratre ved utgangen
av juni.

§ 23 oppheves.

§ 24 oppheves.

§ 25 skal lyde:

Lærerpost forbundet med klokkerpost.

Hvis fullstendig lærerpost (jfr. § 20) er eller etter avtale mellom
de ansettende myndigheter blir forenet med klokker-, organist- eller
annen kirkelig stilling, og timetallet i lærerposten av den grunn blir
nedsatt, blir lønnen i lærerstillingen å regne etter det reduserte
timetall.

Nedsetting av timetallet i lærerposten kan bare finne sted i den
utstrekning det er nødvendig på grunn av foreningen av lærer-
posten og en av de nevnte stillinger.

§ 29 skal lyde:

*Ansettelse av og permisjon for skoleinspektører, skolestyrere
og lærere.*

1. Skolestyret ansetter lærere i alle poster, skolestyrere og
skoleinspektør.

2. Før dette meddeler noen besikkelse i en fullstendig lærer-
post, skal det forelegge sin beslutning om postens besettelse for
overtilsynet. Finner overtilsynet at en annen av søkerne er å fore-
trekke, kan det sende saken tilbake til ny behandling i skolestyret.
Hvis skolestyret fastholder sin beslutning, kan overtilsynet innanke
saken til vedkommende departement til endelig avgjørelse når ved-
taket er gjort med mindre enn $\frac{2}{3}$ flertall. Likeså kan mindretallet
i skolestyret anke flertallets beslutning inn for departementet, når
dette mindretall er minst $\frac{1}{4}$ av dem som stemte i saken.

3. På samme måte ansettes skoleinspektør og skolestyrere.

4. Når det gjelder ansettelse av hjelpelærer, timelærer, konsti-
tuert lærer og vikar for lenger tid enn en måned, skal skolestyret
legge saken fram for overtilsynet til godkjenning; gjelder det an-
settelse for kortere tid, skal overtilsynet få melding på vanlig måte.

5. Lærerpost i folkeskolen kan være forbundet med øvingspost
i en lærerskole.

13 desbr. I så fall skal lærerskolens rektor ha anledning til å uttale seg
Nr. 3. om ansøkerne før skolestyret ansetter læreren.

Blir skolestyret og rektoren ikke enige om ansettelsen, kan over-
tilsynet innanke saken for vedkommende departement til avgjørelse.

6. Skolestyret kan gi en lærer permisjon for kortere eller
lengre tid.

§ 34 oppheves.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

De bestemmelser som er fastsatt i § 12, § 20, § 22 og § 25 i
denne lov får virkning fra 1 januar 1948, men slik at rikstil-
skott til lærerlønner etter denne lov for tiden 1 januar til 1 juli
1948 bare blir å regne av det lærerne etter det nye lønnsregulativet
skal ha mer enn før.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om brigde i lov om framhaldsskuler av
Nr. 4. 8 november 1946.

Vi HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 13 desember 1948
som lyder so:

I.

I lov om framhaldsskular av 8 november 1946 blir det gjort
desse brigda:

§ 13 skal lyda:

Etter framlegg frå skulestyret kan ein kommune fastsetja at
alle ungdomar i kommunen skal gå framhaldsskulen det første året
etter dei sluttar i folkeskulen, når dei ikkje får anna høgre ut-
daning. I serhøve kan skulestyret gje ein ungdom opp til eit års
utsetjing med å gå framhaldsskulen, eller frita han heilt

Eit pliktig framhaldsskulekurs skal vara frå 12 veker opp til
Føresegnene i folkeskulelovene om ansvaret når born er borte
frå skulen og om skyldnad for arbeidsgjevar skal og gjelda for
eit skuleår.

pliktig framhaldsskule (§§ 15, 16, 17, 18 og 68 i landsskulelova, 13 desbr. §§ 16, 17 og 61 i byskulelova).

Nr. 4.

§ 18 skal lyda:

Rikskassa, kommunekassa og for bygdene dessutan fylkeskassa skal bera utgiftene til framhaldsskulen.

Rikstilskot skal svarast til framhaldsskulekurs med opp til 2 592 skuletimar i året. I serskilde høve kan overstyret gje rikstilskot til eit større timetal i året. Vilkår for rikstilskot til ein framhaldsskule er at minst 10 elevar er med i heile opplæringa i klassen. Overstyret kan gjera unnatak frå dette vilkåret for eit einskilt år, når medeltalet for dette året og dei to siste åra er minst 10. Men ein framhaldsskuleklasse med mindre enn 8 elevar kan ikkje få tilskot.

Til framhaldsskular i landkommunar yter staten tilskot slik:

- a. Staten innbetalar til Statens Pensjonskasse pensjonsinnskotet av dei lønene Stortinget har fastsett for lærarar i alle postar, førstelærarar og skulestyrarar.
- b. Ved utgangen av kvart budsjettår betalar staten 75 pst. av desse lønene med frådrag svarande til pensjonsinnskotet.
- c. 75 pst. av utgiftene til lys, brensel og reinhald, men ikkje over ein høgstesum for kvar skuleveke, som departementet fastset.
- d. 50 pst. av utgiftene til skuletarvende til sams bruk etter minstekrav som departementet set opp for framhaldsskulen.
- e. 50 pst. av dei utgiftene som kommunen har til skyss og innhysing, med opp til 75 øre for kvar som får tilskot etter § 12, andre leden.
- f. I tilskot til fritt skuletarvende (§ 17) betalar staten kr. 5 for kurset for kvar som er med i heile opplæringa.
- g. 25 pst. av den utgift kommunen har til løn åt skuleannlækjaren.

Til framhaldsskular i landkommunane yter fylket tilskot etter § 39, 2 a i folkeskulelova til bygging (ombygging) o. a. av skulehus, når byggjearbeidet blir gjort i samband med hus for folkeskulen. Blir det bygt hus serskilt for framhaldsskulen, skal fylkestinget avgjera om fylket skal gje tilskot og kor stort det då skal vera.

Til framhaldsskular i byane yter staten tilskot slik:

- a. Staten innbetalar til Statens Pensjonskasse pensjonsinnskotet av dei lønene Stortinget har fastsett for lærarar i alle postar, førstelærarar og skulestyrarar.
- b. Ved utgangen av kvart budsjettår betalar staten $\frac{1}{3}$ av desse lønene med frådrag svarande til pensjonsinnskotet.
- c. I tilskot til fritt skuletarvende betalar staten kr. 5 for kurset for kvar som er med i heile opplæringa.

13 desbr. d. 12½ pst. av den utgift kommunen har til løn åt skuletannlækjaren.

Til framhaldsskular som by- og landkommunar har skipa i lag, fastset departementet kva reglar tilskotet for kvar kommune skal reknast etter.

Ein kommune som treng det, kan få utbetalt forskot på riks-tilskotet til lærarløner før endeleg oppgjerd blir gjort. Slike tilskot kan kommunen berre nytta til utbetaling av lærarløner.

Alle andre utgifter til framhaldsskulen ber kommunen åleine.

§ 21 skal lyda:

Når det blir tilsett lærarar i framhaldsskulen, skal ein gå fram etter reglane i folkeskulelovene (§ 28 i landsskulelova og § 29 i byskulelova), men såleis at søknadene ikkje treng leggjast fram for krinstilsynsnemnda.

Tilsetjing gjeld for det einskilde kurset eller med 3 månaders oppseiing frå kvar side.

Føresegnene i folkeskulelovene § 32, 2 om avskil og suspensjon skal og gjelda for lærarar i framhaldsskulen.

Har ein sjølvstendig framhaldsskule meir enn ein lærar, fastset skulestyret kven av lærararne ved skule med opp til 3 lærarar skal vera førstelærar, og ved større skular kven som skal vera styrar. Er framhaldsskulen lagd til ein folkeskule med serskild førstelærar eller styrar, kan skulestyret fastsetja at han skal styra framhaldsskulen og.

§ 22 skal lyda:

Stortinget fastset løna for lærarar, førstelærarar og skulestyrarar i framhaldsskulen.

Stortinget eller den det gjev fullmakt kan i serhøve samtykkja at ein kommune får gje lærarar, førstelærarar og skulestyrarar i framhaldsskulen eit tillegg til den løna Stortinget har fastsett. Utgiftene til slike tillegg ber kommunen åleine.

For samanknytte postar skal løna for opplæringa i kvart skuleslag reknast etter føresegner som blir fastsette i lønsregulativet.

For lærarar som skiftar post i sumarferien, gjeld føresegna i lov om folkeskulen på landet § 22, 2 og lov om folkeskulen i kjøpstedene § 22, 2.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Dei brigda som er gjort i § 18 og § 22, får verknad frå 1 januar 1948, men slik at rikstilskot til løner etter denne lova for tida 1 januar til 1 juli 1948 berre blir å rekna av det som løna etter

det nye lønsregulativ overstig den tidlegare løna som det vart gjevi 13 desbr. rikstilskot til. Nr. 4.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssiglet.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om Riksteatret.

13 desbr.

Nr. 5.

Vi HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 13 desember 1948 som lyder so:

§ 1. Riksteatret har til føremål å fremja arbeidet med å føra dramatisk kunst ut til folket i bygd og by og på andre tenlege måtar å auka kjennskapen til god dramatisk kunst.

Denne oppgåva skal Riksteatret løysa ved:

- a) å greida med den praktiske tilskipinga av spelferder som Riks-teatret ynskjer å senda ut og som går ut frå og blir drivne av dei statsstødde teatra i landet i samsvar med dei plikter som desse teatra har for å få statsstønad,
- b) å stø godtekne spelferder som går ut frå andre faste teater enn dei som er nemnde under b) eller som med eller utan tilskunning frå Riksteatret kjem i stand etter opptak frå einskildpersonar, institusjonar eller grupper av skodespelarar, og som desse sjølve har det økonomiske ansvaret for,
- c) å skipa til spelferder med skodespelarar som er tinga til dette beinveges av Riksteatret for den einskilde spelferda eller for ein heil spelbolk,
- d) å få i stand lokale teaterlag til framhjelp for Riksteatret og det føremålet det har,
- e) å fremja arbeidet med å reisa tidhøvelege teaterbygnader,
- f) å fremja eller stø andre tiltak som er tenlege for føremålet.

§ 2. Utgiftene til verksemda åt Riksteatret skal dekkjast med:

- a) inntekter verksemda kastar av seg,
- b) dei tilskot kommunane og andre gjev,
- c) tilskot frå staten etter nærare vedtak av Stortinget.

§ 3. Riksteatret skal ha eit styre på 5 medlemer med varamenn, oppnemnde av Kongen for 4 år. Formannen og varaformannen blir oppnemnde serskilt.

Kongen fastset arbeidsområdet og gjev instruks for styret.

13 desbr. § 4. Kongen tilset ein Riksteatersjef for 5 år. Riksteatersjefen
Nr. 5. står for den daglege verksemda i samsvar med dei vedtak styret
gjer og med instruks, gjeven av Kongen.

§ 5. Denne lova blir sett i verk frå den dagen Kongen fastset.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om midlertidig endring i lov om fangst av
Nr. 6. hval av 16 juni 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1948
sålydende:

I.

I lov om fangst av hval av 16 juni 1939 skal § 2, første ledd lyde:

Fangst av hval med flytende kokeri kan bare foretas med til-
latelse av Kongen. Slik tillatelse kreves også av norsk statsborger
eller innvåner av riket eller av norsk selskap eller annen sammen-
slutning til bygging av flytende hvalkokeri eller til innredning av
skip til slikt kokeri ved norsk eller utenlandsk verksted.

II.

Denne lov trer i kraft straks og omfatter også bygging og inn-
redning som ikke er fullført ved lovens ikrafttreden. Den gjelder
til 1 juli 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.